

Arrest

nr. 264 759 van 1 december 2021
in de zaak RvV X / XI

In zake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. SAROLEA
Rue de la Draisine 2 / 004
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die beiden verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 29 maart 2021 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 februari 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 september 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 november 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat I. FONTIGNIE *loco* advocaat S. SAROLEA, en van attaché B. DESMET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekers, die verklaren van Russische nationaliteit en van Tsjetsjeense origine te zijn, komen volgens hun verklaringen op 5 maart 2019 België binnen en verzoeken op 18 maart 2019 om internationale bescherming. Op 25 februari 2021 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) ten aanzien van verzoekers tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit zijn de thans bestreden beslissingen, die dezelfde dag aangetekend worden verzonden aan verzoekers.

De eerste bestreden beslissing, ten aanzien van (eerste) verzoeker, luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaarde een Russisch staatsburger te zijn van Tsjetsjeense origine. U werd op 12 juli 1972 geboren te Gvardeyskoe.

Uw vader (K. S-I. CGVS xxxxxxxx en OV xxxxxxxx) was van 1997 tot 1999 minister van financiën in de toenmalige Tsjetsjeense Republiek Ichkeria. Uw broer U. (K.U.; CGVS xxxxxxxx en OV xxxxxxxx) was in deze periode de lijfwacht van uw vader en uw broer M. was de lijfwacht van de toenmalige president Maskhadov.

In 2000, bij het uitbreken van de oorlog in Tsjetsjenië, verliet uw familie het land. Uw vader verbleef sindsdien in Baku, Azerbeidzjan onder de bescherming van UNHCR.

In 2014 werd uw broer U. in België erkend als vluchteling. Actueel verblijft uw broer M. in regio Astrakhan in de Russische Federatie en verblijft uw derde broer T. in Baku in Azerbeidzjan.

Ook u verbleef een aantal jaar in Azerbeidzjan en trouwde er in 2003 met uw echtgenote (I. Z.; CGVS xxxxxxxx en OV xxxxxxxx). In 2004 keerden u en uw echtgenote terug naar Tsjetsjenië.

In 2018 begon uw vader een boek te schrijven met daarin zijn memoires. Eind 2018 werd u op straat bedreigd door de zoon van uw neef, I.K., die zei dat hij u en uw broer zou oppakken.

Een aantal weken later probeerden een aantal mannen binnen te vallen in uw woning. U was op dat moment in Baku, op bezoek bij uw vader. Uw vrouw had echter de deur niet open gedaan en de mannen gingen weer weg. Uw vrouw ging daarop samen met jullie kinderen naar haar moeder en broer V. en bracht u op de hoogte. Een tweetal dagen later kwam u aan in het huis van uw schoonmoeder, waar u twee dagen verbleef. Daarna verbleef u afwisselend bij uw twee zussen in Grozny en ging ook nog een aantal dagen terug naar uw vader in Baku. Uw vrouw bleef al die tijd bij haar moeder met de kinderen.

In februari 2019 keerden u en uw vrouw terug naar jullie eigen woning. Op 18 februari 2019 werd u van bij uw woning meegenomen door een aantal mannen. U werd kort ondervraagd over uw vader en broer en werd daarna terug in de omgeving van uw woning afgezet. Een aantal dagen later verliet u samen met uw gezin het land.

U kwam aan in België op 5 maart 2019 en diende een verzoek om internationale bescherming in op 18 maart 2019.

Na uw vertrek werd uw schoonbroer, V., een aantal dagen ontvoerd. Uw schoonbroer verliet kort na zijn vrijlating het land en verblijft momenteel in Nederland.

Op 13 juni 2019 verliet uw vader Azerbeidzjan en diende op 21 juni 2019 ook een verzoek tot internationale bescherming in bij de Belgische autoriteiten.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u volgende documenten neer: het binnenlands paspoort van uzelf, uw echtgenote en dochter, uw huwelijksakte, de geboorteaktes van uw kinderen, treintickets, een psychologisch attest betreffende uw echtgenote en zoon, de UNHCR-kaart van uw vader, negen nieuwsartikels betreffende de vervolging van Tsjetsjenen, een USB-stick met foto's van uw schoonbroer en video's van uw bewakingscamera, en het boek van uw vader.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaatgeneraal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u daadwerkelijk een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie koestert dan wel een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U vreest bij terugkeer naar Tsjetsjenië, Russische Federatie om vervolgd te worden door de autoriteiten omwille van de achtergrond van uw familie (CGVS, p. 13). U kan het CGVS hier echter niet van overtuigen omwille van volgende redenen.

Eerst en vooral merkt het CGVS op dat het loutere feit dat uw vader en uw broer U. erkend werden als vluchteling, niet per definitie tot gevolg heeft dat u in uw land van herkomst evenzeer een gegronde vrees voor vervolging koestert of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt. In hoofde van uw vader (K.S.-I.; CGVS 1917798 en OV 8868616) en uw broer U. (K.U.; CGVS xxxxxxxx en OV xxxxxxxx) werd een gegronde vrees voor vervolging – meer bepaald van politieke aard – vastgesteld en dient hierbij te worden benadrukt dat elk verzoek tot internationale bescherming op zijn eigen merites dient te worden beoordeeld.

Aan uw persoonlijke vervolgingsfeiten hecht het CGVS echter geen geloof.

Om te beginnen hebt u van 2004 tot en met eind 2018 in Tsjetsjenië gewoond en gewerkt als arts (uroloog) zonder enige problemen te kennen (CGVS, p. 13, 24). Zo heeft u an sich nooit iets te maken gehad met de politieke activiteiten van uw familieleden m.b.t. de Republiek Ichkeria: uw vader (die eind jaren '90 minister van financiën was) en broers U. en M. (die toen beiden lijfwacht waren van uw vader en toenmalig president Maskhadov) zijn allen sinds het uitbreken van de oorlog (in 2000) niet meer teruggekeerd naar Tsjetsjenië uit vrees voor politieke vervolging (CGVS, p. 5-6), maar u bevond zich in die periode (1994 – 2000) elders in Rusland (Moskou) omwille van uw doktersstudies en u vestigde zich dan ook (na een verblijf van een aantal jaar in Azerbeidzjan tussen 2001 en 2004) opnieuw jarenlang permanent in Grozny, Tsjetsjenië (CGVS, p. 3). Ook uw beide zussen verblijven tot op heden in de Tsjetsjeense hoofdstad (CGVS, p. 5). Bovengenoemde vaststellingen vormen logischerwijs een eerste indicatie voor het feit het CGVS geen geloof kan hechten aan uw beweerde vrees voor vervolging die plotsklaps op het einde van 2018 ontstond.

Betreffende de vervolgingsproblemen die eind 2018 ontstonden, kan u niet overtuigen. U haalt aan dat uw problemen begonnen toen u eind 2018 werd aangesproken op straat door I.K., de zoon van uw neef, die volgens u werkte als moordenaar voor Kadyrov (CGVS, p. 12-14, 24). Hij zou u twee weken of een maand voor de inval in uw huis (die in onderstaande besproken wordt) bedreigd hebben op straat: hij zei dat hij u en uw broer nog wel zou oppakken (CGVS, p. 14). Het is echter opvallend dat u erg vaag bent omtrent dit gehele incident. Zo weet u niet te omschrijven welke functie of positie deze man specifiek uitoefende voor de autoriteiten, kan u ook niet meer precies duiden wanneer u juist door hem werd aangesproken en weet u eigenlijk ook niet duidelijk naar welke van uw broers de man specifiek refereerde (CGVS, p. 5, 14-15). Indien deze belangrijke gebeurtenis, zoals u oppert, effectief de start betekende van de problemen waardoor u uiteindelijk uw land hebt moeten verlaten, zou redelijkerwijs van u verwacht worden dat u veel gedetailleerder informatie over de (functie van de) man zelf, de omstandigheden/tijdstip van het incident, als ook de inhoud van de bedreigingen zou kunnen geven. Tekenend voor uw weinig geloofwaardige verklaringen hieromtrent is dat u dit gesprek zelfs niet vermeld heeft bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Wanneer u hiermee geconfronteerd wordt, stelt u dat u toen niet wist dat u alles moest vertellen en u het kort hield (CGVS, p. 14). Deze uitleg is echter niet afdoende om deze vaststelling omver te werpen en doet geen afbreuk aan het feit dat het de wenkbrauwen doet fronsen dat u de bedreiging van I., waarmee uw problemen naar eigen zeggen gestart zijn, geenszins vermeld heeft. Overigens is het eveneens opmerkelijk dat u na dit ene gesprek op straat nooit meer iets vernomen hebt van deze man hoewel u pas in februari 2019 Tsjetsjenië definitief hebt verlaten (CGVS, p. 15-16). Deze vaststellingen ondermijnen daarom danig de geloofwaardigheid van uw (kortstondige) ontmoeting met I.

Ook betreffende de poging uit december 2018 om uw huis binnen te vallen zijn uw verklaringen onaannemelijk vaag en bovendien tegenstrijdig met deze van uw vrouw ondanks het feit dat dit moment als traumatisch beschreven wordt door uw vrouw (CGVS, p. 17-18; CGVS I., p. 9). Zo weten bijvoorbeeld geen van jullie beiden concreet op welke dag in december de inval plaats vond (CGVS, p. 9-10, 17; CGVS I., p. 15), kon u evenmin met zekerheid zeggen of zij u gebeld heeft of dit via een whatsappbericht liet weten én zegt u dat het incident plaats vond rond 15 uur (CGVS, p. 17-18) terwijl uw vrouw aangaf dat de inval zich 's morgens rond 9 uur voordeed (CGVS I., p. 9, 15), ook weet u niet meer wat de naam is van uw buurvrouw die op dat moment door de mannen werd aangesproken en uw

vrouw opbelde (CGVS, p. 18). Indien het hier een waarachtig relaas betreft, zou redelijkerwijs van u verwacht worden dat u de gebeurtenis gedetailleerder als ook coherent zou navertellen. Om alsnog aan te tonen dat de poging tot inval effectief plaats vond, legt u beelden van uw bewakingscamera voor. Deze beelden dragen echter niets bij aan het alsnog herstellen van uw geloofwaardigheid. De videofragmenten kunnen immers niet bewijzen dat het hier effectief uw woning betreft, noch dat deze beelden effectief gemaakt werden op de dag van de vermeende inval (u zegt namelijk zelf dat de datum op de beelden niet klopt (CGVS, p.9)). Volledigheidshalve merkt het CGVS nog op dat de beelden – in tegenstelling tot hoe u en uw vrouw dit incident pogen voor te stellen als een zeer luidruchtige en agressieve gebeurtenis (CGVS, p. 17; CGVS I., p. 8-10, 15) – louter tonen hoe twee mannen (normaal) op een voordeur kloppen, tijdens het wachten een praatje slaan en vervolgens weer vertrekken. Aldus stemmen uw verklaringen niet overeen met wat de beelden voorstellen, wat opnieuw afbreuk doet aan uw geloofwaardigheid.

Ook uw gedrag na deze invalspoging doet de wenkbrauwen fronsen over de vermeende dreiging die u boven het hoofd hing. Na de inval bleef u namelijk slechts twee dagen bij uw vrouw en schoonfamilie, om daarna uw gezin achter te laten en afwisselend bij uw twee zussen in Grozny te logeren én ging u zelfs op het einde van het jaar terug een vijftal dagen naar Baku, Azerbeidzjan omdat u wou bekomen van uw zorgen. Na de kerstvakantie, rond 8 januari 2019 keerden u en uw gezin terug naar jullie woning. U had nl. via uw bewakingscamera geen onrustwekkende beelden meer ontvangen ondanks het feit dat jullie de lichten in jullie appartement in die periode aanlieten zodat men zou denken dat u thuis bent (CGVS, p. 12, 18-21). Dit gedrag in periode volgend op de vermeende inval doet aldus vragen rijzen bij de plausibiliteit van de inval en doet daarom opnieuw afbreuk aan de waarachtigheid van uw verhaal.

Ook betreffende uw ontvoering in februari 2019, komt u niet veel verder dan een aantal oppervlakkige, vage verklaringen en legt u wederom tegenstrijdige verklaringen af met uw vrouw. Veel verder dan uw verklaring dat u op 17 of 18 februari heel kort meegenomen werd naar een appartement, waar men u zei dat men wist wie u was en beleefd verzocht om uw vader en broer terug naar Tsjetsjenië te halen, waarop u beloofde dit te doen en daarna terug werd afgezet aan uw woning, kwam u niet. Frappant hierbij is dat u zelfs niet eens zeker weet naar welke broer men refereerde: T. in Baku of M. in Astrakhan (CGVS, p. 12, 21-22). Wanneer u voorts gevraagd werd hoe het komt dat uw ontvoering (u werd meegenomen van aan uw voordeur) dan niet door uw bewakingscamera werd gefilmd, komen u en uw vrouw zelfs af met een verschillend excuus: zo zegt u dat de in een andere hoek staat en dat moment niet gefilmd kon worden (CGVS, p. 22) en zegt uw vrouw dat camera het kon filmen maar deze toen nog niet werkte omdat de elektriciteit kort voordien was uitgevallen (CGVS I., p. 20). De blote beweringen betreffende uw kortstondige ontvoering, die u trouwens weinig doorleefd navertelt en die u verder op geen enkele wijze kan staven, zijn dan ook weinig aannemelijk.

Verder haalt u aan dat uw schoonbroer V. (bij wie u verbleef na de poging tot inval in uw woning) na uw vertrek werd ontvoerd, gefolterd en ondervraagd werd. Betreffende de omstandigheden van zijn ontvoeringen, bent u echter wederom weinig gedetailleerd: u weet niet wanneer het incident precies plaats vond, u weet niet naar waar hij werd meegenomen, noch hoe lang hij ontvoerd werd (CGVS, p. 9, 24-25). Het betreft hier dus opnieuw louter vage verklaringen, die op geen enkele wijze als aangetoond beschouwd worden. Ook is het niet logisch dat u (de zoon van de voormalige minister) kort wordt gearresteerd en rustig wordt ondervraagd en dat de broer van uw vrouw (bij wie u zelf naar eigen zeggen slechts 2 dagen geschild hebt en die niets te maken heeft met het politieke ambt van de familie van zijn schoonbroer) vervolgens dagenlang ontvoerd en gefolterd zou worden. Ook de foto's die u van V. voorlegt (CGVS, p. 9), zijn niet afdoende om de vastgestelde ongeloofwaardigheid te herstellen: op de foto's is een man te zien met wonden op zijn rug. Deze afbeeldingen geven echter geen uitsluitsel over wie hier precies op staat, noch over de omstandigheden waarin deze man de verwondingen opliep, noch over het tijdstip waarop dit gebeurde. Uw verklaringen over de ontvoering van uw broer V. zijn dus niet voldoende om alsnog een vrees in uw hoofd vast te stellen.

Als (mogelijke) reden voor de door u verklaarde vervolgingsfeiten haalt u aan dat uw vader sinds 2018 begon met het schrijven van een boek met daarin zijn memoires (CGVS, p. 12, 15, 24). Naast de ongeloofwaardigheid van de door u verklaarde vervolgingsfeiten, dient te worden gesteld dat dit boek nog niet werd gepubliceerd en uw vader u verzekerd heeft dat hij het hoofdstuk inzake corruptie, hetgeen u het meest zorgen baarde, zou weglaten (CGVS, p. 11, 15). Evenzeer doet het sowieso al de wenkbrauwen fronsen dat uw vader een boek zou publiceren indien dit daadwerkelijk het leven in gevaar zou brengen van zijn familieleden gezien uw 2 zussen nog steeds in Grozny verblijven en u ook nog een broer heeft die in Astrakhan verblijft (CGVS p. 5). U zegt wel dat u denkt dat uw vader het boek

al eens heeft overgemaakt, al kon u niet zeggen aan wie dit dan wel was. U stelde vaagweg dat een ver familielid u hierover heeft aangesproken (CGVS p. 11, 15). Opvallend bij dit alles is het feit dat u ook het boek van uw vader niet vermeld heeft bij de Dienst Vreemdelingenzaken hetgeen uw vrees omwille van dit element dan ook verder relativeert. Wanneer u hiermee geconfronteerd wordt, stelt u dat u toen niet wist of u alles moest vertellen en u het kort hield (CGVS, p. 14). Deze uitleg is echter niet afdoende om deze vaststelling omver te werpen en doet geen afbreuk aan het feit dat het de wenkbrauwen doet fronsen dat u dit boek, waarmee uw problemen naar eigen zeggen gestart zijn, geenszins vermeld heeft. De loutere bewering als zou uw vader aan zijn memoires werken is dan ook onvoldoende om in aanmerking te komen voor internationale bescherming. Frappant bij dit alles is het feit dat noch I., noch uw ontvoerders dit boek van uw vader hebben vermeld toen u door hen bedreigd werd, wat opnieuw afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van uw plotselinge vervolging ten gevolge van dit boek sinds het einde van 2018.

Los van de geloofwaardigheid wijst het CGVS er nog op dat er geen redenen zijn om aan te nemen waarom u en uw echtgenote zich niet elders in de Russische Federatie zouden kunnen vestigen indien u daadwerkelijk een vrees zou hebben omwille van een mogelijke publicatie van de memoires van uw vader. Om te beginnen verklaarde u dat u reeds ettelijke jaren (van 1991 tot 2000) in de hoofdstad Moskou verbleven hebt in het kader van uw studies (CGVS, p. 3), waardoor redelijkerwijs kan aangenomen worden dat u er over een bepaald netwerk beschikt. Het CGVS stelt verder vast dat er geen indicaties zijn om aan te nemen dat u niet als dokter (uroloog) als ook uw echtgenote als schoonheidsspecialiste (CGVS I., p. 3) elders in de Russische Federatie jullie functie zouden kunnen uitoefenen ten einde in jullie levensonderhoud te kunnen voorzien. Daarenboven blijkt nergens uit uw verklaringen dat u officieel door de Russische autoriteiten vervolgd wordt, wat evenzeer een hervestiging in de Russische Federatie niet verhindert. Tot slot verblijft uw broer M. reeds jarenlang in de Russische regio Astrakhan en hebt u geen melding gemaakt van enige (recente) problemen aan zijn adres (CGVS, p. 5, 16).

Ook de documenten die u neerlegt, kunnen bovenstaande vaststellingen niet weerleggen. Het binnenlands paspoort van uzelf, uw echtgenote en uw dochter, uw huwelijksakte en de geboorteaktes van uw kinderen zijn allen indicatief voor uw identiteit in herkomst, dewelke in deze beslissing niet worden betwist. De UNHCR-kaart van uw vader toont aan dat hij weldegelijk een beschermingsstatuut in Azerbeidzjan geniet, wat evenzeer niet wordt betwist. Uw treintickets zijn indicatief voor het feit dat u op 28 februari van Brest, Wit-Rusland naar Terespol, Polen bent gereisd met de trein, wat ook niet wordt betwist. Het psychologisch attest betreffende uw echtgenote en zoon, stellen dat beiden symptomen van post-traumatische stress vertonen door de gebeurtenissen in uw land van herkomst, maar niet meer dan dat. Inhoudelijk beschrijft dit attest nl. louter de functie van uw vader als ex-minister van financiën en die van uzelf als arts en is dit document dus niet voldoende om de waarachtigheid van uw relaas alsnog te herstellen. De video van uw bewakingscamera, is een video waarop louter te zien is dat twee mannen op een voordeur kloppen, een praatje slaan met de vrouw in de woning ernaast en vervolgens weer vertrekken. Deze tonen echter geenszins aan dat het hier uw huis betreft, noch het tijdstip van dit evenement, noch dat het een ongelooflijk agressief incident betreft (zoals reeds in bovenstaande werd gemotiveerd). De foto's van uw schoonbroer, tonen louter een man met verwondingen aan zijn rug, maar vormen geenszins een sluitend bewijs dat hier effectief uw schoonbroer V. betreft, noch wanneer de man deze wonden opliep, noch over de omstandigheden daarvan (zoals reeds werd gemotiveerd). Het boek van uw vader is indicatief voor het feit dat uw vader een uitgebreid naslagwerk heeft geschreven, maar vormt niet per definitie een bewijs dat u hierdoor actueel een vrees voor uw leven in uw land van herkomst zou koesteren, zoals reeds uitgebreid gemotiveerd werd. De negen nieuwsartikels betreffende de vervolging van Tsjetsjenen in het buitenland alsook Tsjetjenen die terugkeren uit het buitenland, zijn evenzeer niet voldoende om alsnog een vervolging in uw hoofde vast te stellen, te meer u er zelf niet in voorkomt. Eerst en vooral betreffen de eerste acht artikels moordaanslagen op (hooggeplaatste) figuren die bekend staan als separatistische strijders/activisten en/of die een directe link hebben met de voormalige onafhankelijkheidsregering van Ichkeria – meer specifiek gaat het hier o.a. over (1) U.I. die kritiek uitte op de regering van Kadyrov en vermoord werd in Wenen in 2009; (2) Russische aanslagen tegen vrijheidsstrijders van Ichkeria in 2017; (3) Z. Y. die de tweede president van Ichkeria was en vermoord werd in Qatar in 2004; (4) A.Z. die minister van buitenlandse zaken van Ichkeria was en op wie een aanslag werd gepleegd in 2012; en (5) Z.K. die militair commandant van Ichkeria was en vermoord werd in Berlijn in 2019 – waardoor redelijkerwijs een vervolgingsvrees in hoofde van uw vader (voormalig minister van financiën van Ichkeria) aannemelijk wordt, maar niet automatisch impliceert dat u evenzeer binnen dit geviseerde profiel past (u hebt gewerkt als uroloog, hebt geen politieke activiteiten uitgeoefend en hebt zonder problemen in Tsjetsjenië gewoond van 2004 tot 2018). Het laatste artikel dat u voorlegt, meer bepaald van Freedom House,

beschrijft de situatie van Tsjetsjenen die uit het buitenland terugkeren (CGVS I. p.8-9) maar is evenzeer niet voldoende om alsnog een vervolging in uw hoofde vast te stellen, zoals in onderstaande wordt gemotiveerd.

Wat betreft uw vrees voor ernstige problemen bij terugkeer naar Tsjetsjenië, omwille van het feit dat u asiel hebt aangevraagd of om andere redenen in het buitenland hebt verbleven, blijkt uit de informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal, waarvan bijlage in het administratief dossier, dat de geraadpleegde bronnen het er over eens zijn dat het loutere feit dat een persoon in Europa leefde of er een asielprocedure heeft doorlopen, in principe geen risico inhoudt om ernstige schendingen te ondergaan zoals wordt begrepen in de asielmaterie, voor personen die naar Tsjetsjenië terugkeren. Mogelijke risico's bij terugkeer komen voort uit specifieke kenmerken die een persoon kan doen gelden. Verder blijkt uit de informatie dat de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM), die instaat voor het bijstaan en opvolgen van vrijwillige terugkeerders, niet beschikt over aanwijzingen dat Tsjetsjenen die terugkeren enige problemen of conflicten kennen met de lokale autoriteiten. Overigens wordt geen van de Tsjetsjenen die terugkeren met hun terugkeerprogramma vervolgd in verband met de rebellenbeweging. Tot slot, blijkt ten algemene titel dat er geen sprake is van een negatieve attitude van de Russische en Tsjetsjeense autoriteiten ten opzichte van migranten die terugkeren uit Europa.

Waar er in de informatie sprake is van individuele gevallen waarbij Tsjetsjenen ernstige problemen ondervinden na hun terugkeer naar Tsjetsjenië, dient te worden vastgesteld dat dit om een beperkt aantal gevallen gaat waarbij de aanleiding niet duidelijk is. Hierdoor leidt het overzicht van de individuele gevallen niet tot een andere appreciatie dan deze die blijkt uit de geraadpleegde bronnen, waaronder IOM.

Op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, kan bijgevolg niet a priori worden aangenomen dat iedere Tsjetsjeen die van het buitenland terugkeert naar Tsjetsjenië enkel en alleen door deze terugkeer of enkel en alleen door het feit dat hij of zij een uitgeprocedeerde asielzoeker is een risico loopt om het slachtoffer te worden van een groepsvervolging in Vluchtelingenrechtelijke zin, namelijk een vervolging die het gevolg is van een bewust en systematisch beleid, waarmee iedere persoon die lid is van een welbepaalde groep op willekeurige wijze kan worden getroffen, enkel en alleen doordat hij of zij deel uitmaakt van deze groep. Evenmin kan worden besloten dat elke Tsjetsjeen die vanuit het buitenland naar Tsjetsjenië terugkeert enkel en alleen door deze terugkeer of enkel en alleen door het feit dat hij of zij een uitgeprocedeerde asielzoeker is systematisch een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de subsidiaire bescherming.

Voorgaande brengt met zich met dat de door u voorgehouden vrees voor vervolging of risico op het lijden van ernstige schade moet worden beoordeeld in het licht van uw persoonlijke situatie en op grond van de individuele merites eigen aan uw zaak. Wat deze beoordeling betreft, dient in casu te worden vastgesteld dat er in uw hoofde geen bijzondere risicofactoren kunnen worden aangemerkt.

Welnu, zoals hierboven werd uiteengezet, blijkt uit deze beoordeling dat u onvoldoende concrete, overtuigende elementen naar voren hebt gebracht die de toekenning van een internationale beschermingsstatus wettigen.

Wat betreft de opmerkingen die u en uw echtgenote na het persoonlijk onderhoud aan het CGVS hebben bezorgd (zie administratief dossier), brengt geen van jullie beiden elementen aan die wezenlijk invloed hebben op bovenstaande vaststellingen. Zo corrigeert u louter het aantal aanwezige personen (waaronder uw twee zussen, twee schoonzussen en –moeder) in uw woning na uw thuiskomst na uw ontvoering, alsook de schrijfwijze van de familienaam van uw kennis K., en haalt nog aan dat I. als informant werkt voor een van de moordenaars van Kadyrov. Ook uw echtgenote voegt louter toe dat u na de poging tot inval in uw woning afwisselend bij twee van uw zussen verbleef, dat u rond 19 uur of 20 uur in de avond werd ontvoerd, en dat uw schoonmoeder weldegelijk in jullie woning aanwezig was toen u terugkwam van uw ontvoering. Zoals reeds vermeld, betreft het hier geen opmerkingen die de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas alsnog kunnen herstellen.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de situatie in Tsjetsjenië sinds het uitbreken van een gewapend conflict tussen de autoriteiten en de rebellen in 1999, drastisch is veranderd. Gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds

komen sinds geruime tijd minder frequent voor. De rebellenbeweging, die reeds meerdere jaren als het Emiraat van de Kaukasus bekend stond, is grotendeels uitgeschakeld. Er zijn nog versnipperde, slapende cellen actief die zich in naam aan IS verbonden hebben, maar die weinig georganiseerd zijn en niet in staat zijn tot georganiseerde, grote acties. De slagkracht van de rebellengroepen is beperkt en uit zich in kleinschalige, gerichte aanvallen ten aanzien van de ordediensten. Hoewel deze aanslagen doorgaans doelbewust slachtoffers maken onder de veiligheidsdiensten en ordehandhavers, is er tevens een beperkt aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer worden. Dit betreft een begrensde aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer zijn van geweld in de marge van aanvallen op de veiligheidsdiensten of ordehandhavers. De autoriteiten van hun kant proberen de rebellie tevens te bestrijden met specifieke acties. Het is niet uitgesloten dat er ook hierbij in een beperkt aantal gevallen al dan niet bewust burgerslachtoffers vallen.

Uit de informatie die voorhanden is, kan niettemin worden afgeleid dat het aantal burgerslachtoffers beperkt blijft en dat de globale veiligheidssituatie in Tsjetsjenië niet van die aard is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op een bedreiging van diens leven of persoon zou lopen als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. De commissaris-generaal beschikt ook in dit verband over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat er actueel voor burgers in Tsjetsjenië aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet is.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Tsjetsjenië in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Tsjetsjenië een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt werd, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Tsjetsjenië. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.
(...)"

De tweede bestreden beslissing, genomen ten aanzien van (tweede) verzoekster, zijnde de echtgenote van verzoeker, neemt de motivering van de beslissing ten aanzien van verzoeker integraal over daar verzoekster, wat haar asielaanvraag betreft, volledig steunt op dezelfde asielmotieven als deze voorgehouden door haar echtgenoot. Zij haalt zelf geen bijkomende motieven aan. De tweede bestreden beslissing luidt als volgt:

"(...)

A. Feitenrelaas

U verklaarde een Russisch staatsburger te zijn van Tsjetsjeense origine. U werd op 8 juni 1981 geboren te Grozny.

Uw schoonvader (K.S.-I.; CGVS xxxxxx en OV xxxxxxxx) was van 1997 tot 1999 minister van financiën in de toenmalige Tsjetsjeense Republiek Ichkeria. Uw schoonbroer U. (K.U.; CGVS xxxxxxxx en OV xxxxxxxx) was in deze periode de lijfwacht van uw schoonvader en uw schoonbroer M. was de lijfwacht van de toenmalige president M.

In 2000, bij het uitbreken van de oorlog in Tsjetsjenië, verliet uw schoonfamilie het land. Uw schoonvader verbleef sindsdien in Baku, Azerbeidzjan onder de bescherming van UNHCR.

In 2014 werd uw schoonbroer U. in België erkend als vluchteling. Actueel verblijft uw schoonbroer M. in regio Astrakhan in de Russische Federatie en verblijft uw derde schoonbroer T. in Baku in Azerbeidzjan.

Ook u verbleef een aantal jaar in Azerbeidzjan en trouwde er in 2003 met uw echtgenoot (K.B. ; CGVS xxxxxxxx en OV xxxxxxxx). In 2004 keerden u en uw echtgenoot terug naar Tsjetsjenië.

In 2018 begon uw schoonvader een boek te schrijven met daarin zijn memoires. Eind 2018 werd uw echtgenoot op straat bedreigd door de zoon van zijn neef, I.K., die zei dat hij hem en zijn broer zou oppakken.

Een aantal weken later probeerden een aantal mannen binnen te vallen in uw woning. Uw man was op dat moment in Baku, op bezoek bij uw schoonvader. U had echter de deur niet open gedaan en de mannen gingen weer weg. U ging daarop samen met uw kinderen naar uw moeder en broer V. en bracht uw man op de hoogte. Een tweetal dagen later kwam uw man aan in het huis van uw moeder, waar hij twee dagen verbleef. Daarna verbleef hij afwisselend bij zijn twee zussen in Grozny en ging hij nog een aantal dagen terug naar z'n vader in Baku. U bleef al die tijd bij uw moeder met de kinderen.

In februari 2019 keerden u en uw echtgenoot terug naar jullie eigen woning. Op 18 februari 2019 werd uw man van bij jullie woning meegenomen door de autoriteiten. Hij werd kort ondervraagd over uw schoonvader en broer en werd daarna terug in de omgeving van uw woning afgezet. Een aantal dagen later verliet u samen met uw gezin het land.

U kwam aan in België op 5 maart 2019 en diende een verzoek om internationale bescherming in op 18 maart 2019.

Na uw vertrek werd uw broer, V., een aantal dagen ontvoerd. Uw broer verliet kort na zijn vrijlating het land en verblijft momenteel in Nederland.

Op 13 juni 2019 verliet uw schoonvader Azerbeidzjan en diende op 21 juni 2019 ook een verzoek tot internationale bescherming in bij de Belgische autoriteiten.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u volgende documenten neer: het binnenlands paspoort van uzelf, uw echtgenoot en dochter, uw huwelijksakte, de geboorteaktes van uw kinderen, treintickets, een psychologisch attest betreffende uzelf en uw zoon, de UNHCR-kaart van uw schoonvader, negen nieuwsartikels betreffende de vervolging van Tsjetsjenen, een USB-stick met foto's van uw broer en video's van uw bewakingscamera, en het boek van uw schoonvader.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal blijkt dat u uw verzoek om internationale bescherming integraal baseert op dezelfde motieven die door uw echtgenoot uw echtgenoot K.B. (CGVS xxxxxxxx en OV xxxxxxxx) werden aangehaald. U haalt zelf geen bijkomende motieven aan. In hoofde van uw man wordt er besloten tot de weigering van zijn verzoek. Aangezien u geen eigen elementen aanbrengt, kan in casu volstaan met een verwijzing naar de uitgebreide motivering zoals weergegeven in de beslissing genomen in hoofde van uw echtgenoot.

Deze beslissing luidt als volgt :

"Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u daadwerkelijk een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie koestert dan wel een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U vreest bij terugkeer naar Tsjetsjenië, Russische Federatie om vervolgd te worden door de autoriteiten omwille van de achtergrond van uw familie (CGVS, p. 13). U kan het CGVS hier echter niet van overtuigen omwille van volgende redenen.

Eerst en vooral merkt het CGVS op dat het loutere feit dat uw vader en uw broer U. erkend werden als vluchteling, niet per definitie tot gevolg heeft dat u in uw land van herkomst evenzeer een gegronde vrees voor vervolging koestert of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt. In hoofde van uw vader (K. S.-I.; CGVS xxxxxxxx en OV xxxxxxxx) en uw broer U. (K.U. CGVS xxxxxxxx en OV xxxxxxxx) werd een gegronde vrees voor vervolging – meer bepaald van politieke aard – vastgesteld en dient hierbij te worden benadrukt dat elk verzoek tot internationale bescherming op zijn eigen merites dient te worden beoordeeld.

Aan uw persoonlijke vervolgingsfeiten hecht het CGVS echter geen geloof.

Om te beginnen hebt u van 2004 tot en met eind 2018 in Tsjetsjenië gewoond en gewerkt als arts (uroloog) zonder enige problemen te kennen (CGVS, p. 13, 24). Zo heeft u an sich nooit iets te maken gehad met de politieke activiteiten van uw familieleden m.b.t. de Republiek Ichkeria: uw vader (die eind jaren '90 minister van financiën was) en broers U. en M. (die toen beiden lijfwacht waren van uw vader en toenmalig president Maskhadov) zijn allen sinds het uitbreken van de oorlog (in 2000) niet meer teruggekeerd naar Tsjetsjenië uit vrees voor politieke vervolging (CGVS, p. 5-6), maar u bevond zich in die periode (1994 – 2000) elders in Rusland (Moskou) omwille van uw doktersstudies en u vestigde zich dan ook (na een verblijf van een aantal jaar in Azerbeidzjan tussen 2001 en 2004) opnieuw jarenlang permanent in Grozny, Tsjetsjenië (CGVS, p. 3). Ook uw beide zussen verblijven tot op heden in de Tsjetsjeense hoofdstad (CGVS, p. 5). Bovengenoemde vaststellingen vormen logischerwijs een eerste indicatie voor het feit het CGVS geen geloof kan hechten aan uw beweerde vrees voor vervolging die plotsklaps op het einde van 2018 ontstond.

Betreffende de vervolgingsproblemen die eind 2018 ontstonden, kan u niet overtuigen. U haalt aan dat uw problemen begonnen toen u eind 2018 werd aangesproken op straat door I.K., de zoon van uw neef, die volgens u werkte als moordenaar voor Kadyrov (CGVS, p. 12-14, 24). Hij zou u twee weken of een maand voor de inval in uw huis (die in onderstaande besproken wordt) bedreigd hebben op straat: hij zei dat hij u en uw broer nog wel zou oppakken (CGVS, p. 14). Het is echter opvallend dat u erg vaag bent omtrent dit gehele incident. Zo weet u niet te omschrijven welke functie of positie deze man specifiek uitoefende voor de autoriteiten, kan u ook niet meer precies duiden wanneer u juist door hem werd aangesproken en weet u eigenlijk ook niet duidelijk naar welke van uw broers de man specifiek refereerde (CGVS, p. 5, 14-15). Indien deze belangrijke gebeurtenis, zoals u oppert, effectief de start betekende van de problemen waardoor u uiteindelijk uw land hebt moeten verlaten, zou redelijkerwijs van u verwacht worden dat u veel gedetailleerder informatie over de (functie van de) man zelf, de omstandigheden/tijdstip van het incident, als ook de inhoud van de bedreigingen zou kunnen geven. Tekenend voor uw weinig geloofwaardige verklaringen hieromtrent is dat u dit gesprek zelfs niet vermeld heeft bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Wanneer u hiermee geconfronteerd wordt, stelt u dat u toen niet wist dat u alles moest vertellen en u het kort hield (CGVS, p. 14). Deze uitleg is echter niet afdoende om deze vaststelling omver te werpen en doet geen afbreuk aan het feit dat het de wenkbrauwen doet fronsen dat u de bedreiging van I., waarmee uw problemen naar eigen zeggen gestart zijn, geenszins vermeld heeft. Overigens is het eveneens opmerkelijk dat u na dit ene gesprek op straat nooit meer iets vernomen hebt van deze man hoewel u pas in februari 2019 Tsjetsjenië definitief hebt verlaten (CGVS, p. 15-16). Deze vaststellingen ondermijnen daarom danig de geloofwaardigheid van uw (kortstondige) ontmoeting met I.

Ook betreffende de poging uit december 2018 om uw huis binnen te vallen zijn uw verklaringen onaannemelijk vaag en bovendien tegenstrijdig met deze van uw vrouw ondanks het feit dat dit moment als traumatisch beschreven wordt door uw vrouw (CGVS, p. 17-18; CGVS I., p. 9). Zo weten bijvoorbeeld geen van jullie beiden concreet op welke dag in december de inval plaats vond (CGVS, p. 9-10, 17; CGVS I., p. 15), kon u evenmin met zekerheid zeggen of zij u gebeld heeft of dit via een whatsappbericht liet weten én zegt u dat het incident plaats vond rond 15 uur (CGVS, p. 17-18) terwijl uw vrouw aangaf dat de inval zich 's morgens rond 9 uur voordeed (CGVS I., p. 9, 15), ook weet u niet meer wat de naam is van uw buurvrouw die op dat moment door de mannen werd aangesproken en uw vrouw opbelde (CGVS, p. 18). Indien het hier een waarachtig relaas betreft, zou redelijkerwijs van u verwacht worden dat u de gebeurtenis gedetailleerder als ook coherent zou navertellen. Om alsnog aan te tonen dat de poging tot inval effectief plaats vond, legt u beelden van uw bewakingscamera voor. Deze beelden dragen echter niets bij aan het alsnog herstellen van uw geloofwaardigheid. De

videofragmenten kunnen immers niet bewijzen dat het hier effectief uw woning betreft, noch dat deze beelden effectief gemaakt werden op de dag van de vermeende inval (u zegt namelijk zelf dat de datum op de beelden niet klopt (CGVS, p.9)). Volledigheidshalve merkt het CGVS nog op dat de beelden – in tegenstelling tot hoe u en uw vrouw dit incident pogen voor te stellen als een zeer luidruchtige en agressieve gebeurtenis (CGVS, p. 17; CGVS I., p. 8-10, 15) – louter tonen hoe twee mannen (normaal) op een voordeur kloppen, tijdens het wachten een praatje slaan en vervolgens weer vertrekken. Aldus stemmen uw verklaringen niet overeen met wat de beelden voorstellen, wat opnieuw afbreuk doet aan uw geloofwaardigheid.

Ook uw gedrag na deze invalspoging doet de wenkbrauwen fronsen over de vermeende dreiging die u boven het hoofd hing. Na de inval bleef u namelijk slechts twee dagen bij uw vrouw en schoonfamilie, om daarna uw gezin achter te laten en afwisselend bij uw twee zussen in Grozny te logeren én ging u zelfs op het einde van het jaar terug een vijftal dagen naar Baku, Azerbeidzjan omdat u wou bekomen van uw zorgen. Na de kerstvakantie, rond 8 januari 2019 keerden u en uw gezin terug naar jullie woning. U had nl. via uw bewakingscamera geen onrustwekkende beelden meer ontvangen ondanks het feit dat jullie de lichten in jullie appartement in die periode aanlieten zodat men zou denken dat u thuis bent (CGVS, p. 12, 18-21). Dit gedrag in periode volgend op de vermeende inval doet aldus vragen rijzen bij de plausibiliteit van de inval en doet daarom opnieuw afbreuk aan de waarachtigheid van uw verhaal.

Ook betreffende uw ontvoering in februari 2019, komt u niet veel verder dan een aantal oppervlakkige, vage verklaringen en legt u wederom tegenstrijdige verklaringen af met uw vrouw. Veel verder dan uw verklaring dat u op 17 of 18 februari heel kort meegenomen werd naar een appartement, waar men u zei dat men wist wie u was en beleefd verzocht om uw vader en broer terug naar Tsjetsjenië te halen, waarop u beloofde dit te doen en daarna terug werd afgezet aan uw woning, kwam u niet. Frappant hierbij is dat u zelfs niet eens zeker weet naar welke broer men refereerde: T. in Baku of M. in Astrakhan (CGVS, p. 12, 21-22). Wanneer u voorts gevraagd werd hoe het komt dat uw ontvoering (u werd meegenomen van aan uw voordeur) dan niet door uw bewakingscamera werd gefilmd, komen u en uw vrouw zelfs af met een verschillend excuus: zo zegt u dat de in een andere hoek staat en dat moment niet gefilmd kon worden (CGVS, p. 22) en zegt uw vrouw dat camera het kon filmen maar deze toen nog niet werkte omdat de elektriciteit kort voordien was uitgevallen (CGVS I., p. 20). De blote beweringen betreffende uw kortstondige ontvoering, die u trouwens weinig doorleefd navertelt en die u verder op geen enkele wijze kan staven, zijn dan ook weinig aannemelijk.

Verder haalt u aan dat uw schoonbroer V. (bij wie u verbleef na de poging tot inval in uw woning) na uw vertrek werd ontvoerd, gefolterd en ondervraagd werd. Betreffende de omstandigheden van zijn ontvoeringen, bent u echter wederom weinig gedetailleerd: u weet niet wanneer het incident precies plaats vond, u weet niet naar waar hij werd meegenomen, noch hoe lang hij ontvoerd werd (CGVS, p. 9, 24-25). Het betreft hier dus opnieuw louter vage verklaringen, die op geen enkele wijze als aangetoond beschouwd worden. Ook is het niet logisch dat u (de zoon van de voormalige minister) kort wordt gearresteerd en rustig wordt ondervraagd en dat de broer van uw vrouw (bij wie u zelf naar eigen zeggen slechts 2 dagen geschild hebt en die niets te maken heeft met het politieke ambt van de familie van zijn schoonbroer) vervolgens dagenlang ontvoerd en gefolterd zou worden. Ook de foto's die u van V. voorlegt (CGVS, p. 9), zijn niet afdoende om de vastgestelde ongeloofwaardigheid te herstellen: op de foto's is een man te zien met wonden op zijn rug. Deze afbeeldingen geven echter geen uitsluitel over wie hier precies op staat, noch over de omstandigheden waarin deze man de verwondingen opliep, noch over het tijdstip waarop dit gebeurde. Uw verklaringen over de ontvoering van uw broer V. zijn dus niet voldoende om alsnog een vrees in uw hoofd vast te stellen.

Als (mogelijke) reden voor de door u verklaarde vervolgingsfeiten haalt u aan dat uw vader sinds 2018 begon met het schrijven van een boek met daarin zijn memoires (CGVS, p. 12, 15, 24). Naast de ongeloofwaardigheid van de door u verklaarde vervolgingsfeiten, dient te worden gesteld dat dit boek nog niet werd gepubliceerd en uw vader u verzekerd heeft dat hij het hoofdstuk inzake corruptie, hetgeen u het meest zorgen baarde, zou weglaten (CGVS, p. 11, 15). Evenzeer doet het sowieso al de wenkbrauwen fronsen dat uw vader een boek zou publiceren indien dit daadwerkelijk het leven in gevaar zou brengen van zijn familieleden gezien uw 2 zussen nog steeds in Grozny verblijven en u ook nog een broer heeft die in Astrakhan verblijft (CGVS p. 5). U zegt wel dat u denkt dat uw vader het boek al eens heeft overgemaakt, al kon u niet zeggen aan wie dit dan wel was. U stelde vaagweg dat een ver familielid u hierover heeft aangesproken (CGVS p. 11, 15). Opvallend bij dit alles is het feit dat u ook het boek van uw vader niet vermeld heeft bij de Dienst Vreemdelingenzaken hetgeen uw vrees omwille van dit element dan ook verder relativeert. Wanneer u hiermee geconfronteerd wordt, stelt u dat u toen niet

wist of u alles moest vertellen en u het kort hield (CGVS, p. 14). Deze uitleg is echter niet afdoende om deze vaststelling omver te werpen en doet geen afbreuk aan het feit dat het de wenkbrauwen doet fronsen dat u dit boek, waarmee uw problemen naar eigen zeggen gestart zijn, geenszins vermeld heeft. De loutere bewering als zou uw vader aan zijn memoires werken is dan ook onvoldoende om in aanmerking te komen voor internationale bescherming. Frappant bij dit alles is het feit dat noch I., noch uw ontvoerders dit boek van uw vader hebben vermeld toen u door hen bedreigd werd, wat opnieuw afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van uw plotselinge vervolging ten gevolge van dit boek sinds het einde van 2018.

Los van de geloofwaardigheid wijst het CGVS er nog op dat er geen redenen zijn om aan te nemen waarom u en uw echtgenote zich niet elders in de Russische Federatie zouden kunnen vestigen indien u daadwerkelijk een vrees zou hebben omwille van een mogelijke publicatie van de memoires van uw vader. Om te beginnen verklaarde u dat u reeds ettelijke jaren (van 1991 tot 2000) in de hoofdstad Moskou verbleven hebt in het kader van uw studies (CGVS, p. 3), waardoor redelijkerwijs kan aangenomen worden dat u er over een bepaald netwerk beschikt. Het CGVS stelt verder vast dat er geen indicaties zijn om aan te nemen dat u niet als dokter (uroloog) als ook uw echtgenote als schoonheidsspecialiste (CGVS I., p. 3) elders in de Russische Federatie jullie functie zouden kunnen uitoefenen ten einde in jullie levensonderhoud te kunnen voorzien. Daarenboven blijkt nergens uit uw verklaringen dat u officieel door de Russische autoriteiten vervolgd wordt, wat evenzeer een hervestiging in de Russische Federatie niet verhindert. Tot slot verblijft uw broer M. reeds jarenlang in de Russische regio Astrakhan en hebt u geen melding gemaakt van enige (recente) problemen aan zijn adres (CGVS, p. 5, 16).

Ook de documenten die u neerlegt, kunnen bovenstaande vaststellingen niet weerleggen. Het binnenlands paspoort van uzelf, uw echtgenote en uw dochter, uw huwelijksakte en de geboorteaktes van uw kinderen zijn allen indicatief voor uw identiteit in herkomst, dewelke in deze beslissing niet worden betwist. De UNHCR-kaart van uw vader toont aan dat hij weldegelijk een beschermingsstatuut in Azerbeidzjan geniet, wat evenzeer niet wordt betwist. Uw treintickets zijn indicatief voor het feit dat u op 28 februari van Brest, Wit-Rusland naar Terespol, Polen bent gereisd met de trein, wat ook niet wordt betwist. Het psychologisch attest betreffende uw echtgenote en zoon, stellen dat beiden symptomen van post-traumatische stress vertonen door de gebeurtenissen in uw land van herkomst, maar niet meer dan dat. Inhoudelijk beschrijft dit attest nl. louter de functie van uw vader als ex-minister van financiën en die van uzelf als arts en is dit document dus niet voldoende om de waarachtigheid van uw relaas alsnog te herstellen. De video van uw bewakingscamera, is een video waarop louter te zien is dat twee mannen op een voordeur kloppen, een praatje slaan met de vrouw in de woning ernaast en vervolgens weer vertrekken. Deze tonen echter geenszins aan dat het hier uw huis betreft, noch het tijdstip van dit evenement, noch dat het een ongelooflijk agressief incident betreft (zoals reeds in bovenstaande werd gemotiveerd). De foto's van uw schoonbroer, tonen louter een man met verwondingen aan zijn rug, maar vormen geenszins een sluitend bewijs dat hier effectief uw schoonbroer Vi. betreft, noch wanneer de man deze wonden opliep, noch over de omstandigheden daarvan (zoals reeds werd gemotiveerd). Het boek van uw vader is indicatief voor het feit dat uw vader een uitgebreid naslagwerk heeft geschreven, maar vormt niet per definitie een bewijs dat u hierdoor actueel een vrees voor uw leven in uw land van herkomst zou koesteren, zoals reeds uitgebreid gemotiveerd werd. De negen nieuwsartikels betreffende de vervolging van Tsjetsjenen in het buitenland alsook Tsjetjenen die terugkeren uit het buitenland, zijn evenzeer niet voldoende om alsnog een vervolging in uw hoofde vast te stellen, te meer u er zelf niet in voorkomt. Eerst en vooral betreffen de eerste acht artikels moordaanslagen op (hooggeplaatste) figuren die bekend staan als separatistische strijders/activisten en/of die een directe link hebben met de voormalige onafhankelijkheidsregering van Ichkeria – meer specifiek gaat het hier o.a. over (1) U.I. die kritiek uitte op de regering van Kadyrov en vermoord werd in Wenen in 2009; (2) Russische aanslagen tegen vrijheidsstrijders van Ichkeria in 2017; (3) Z.Y. die de tweede president van Ichkeria was en vermoord werd in Qatar in 2004; (4) Ahmed Zakajev die minister van buitenlandse zaken van Ichkeria was en op wie een aanslag werd gepleegd in 2012; en (5) Z.K. die militair commandant van Ichkeria was en vermoord werd in Berlijn in 2019 – waardoor redelijkerwijs een vervolgingsvrees in hoofde van uw vader (voormalig minister van financiën van Ichkeria) aannemelijk wordt, maar niet automatisch impliceert dat u evenzeer binnen dit geviseerde profiel past (u hebt gewerkt als uroloog, hebt geen politieke activiteiten uitgeoefend en hebt zonder problemen in Tsjetsjenië gewoond van 2004 tot 2018). Het laatste artikel dat u voorlegt, meer bepaald van Freedom House, beschrijft de situatie van Tsjetsjenen die uit het buitenland terugkeren (CGVS I. p.8-9) maar is evenzeer niet voldoende om alsnog een vervolging in uw hoofde vast te stellen, zoals in onderstaande wordt gemotiveerd.

Wat betreft uw vrees voor ernstige problemen bij terugkeer naar Tsjetsjenië, omwille van het feit dat u asiel hebt aangevraagd of om andere redenen in het buitenland hebt verbleven, blijkt uit de informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal, waarvan bijlage in het administratief dossier, dat de geraadpleegde bronnen het er over eens zijn dat het loutere feit dat een persoon in Europa leefde of er een asielprocedure heeft doorlopen, in principe geen risico inhoudt om ernstige schendingen te ondergaan zoals wordt begrepen in de asielmaterie, voor personen die naar Tsjetsjenië terugkeren. Mogelijke risico's bij terugkeer komen voort uit specifieke kenmerken die een persoon kan doen gelden. Verder blijkt uit de informatie dat de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM), die instaat voor het bijstaan en opvolgen van vrijwillige terugkeerders, niet beschikt over aanwijzingen dat Tsjetsjenen die terugkeren enige problemen of conflicten kennen met de lokale autoriteiten. Overigens wordt geen van de Tsjetsjenen die terugkeren met hun terugkeerprogramma vervolgd in verband met de rebellenbeweging. Tot slot, blijkt ten algemene titel dat er geen sprake is van een negatieve attitude van de Russische en Tsjetsjeense autoriteiten ten opzichte van migranten die terugkeren uit Europa.

Waar er in de informatie sprake is van individuele gevallen waarbij Tsjetsjenen ernstige problemen ondervinden na hun terugkeer naar Tsjetsjenië, dient te worden vastgesteld dat dit om een beperkt aantal gevallen gaat waarbij de aanleiding niet duidelijk is. Hierdoor leidt het overzicht van de individuele gevallen niet tot een andere appreciatie dan deze die blijkt uit de geraadpleegde bronnen, waaronder IOM.

Op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, kan bijgevolg niet a priori worden aangenomen dat iedere Tsjetsjeen die van het buitenland terugkeert naar Tsjetsjenië enkel en alleen door deze terugkeer of enkel en alleen door het feit dat hij of zij een uitgeprocedeerde asielzoeker is een risico loopt om het slachtoffer te worden van een groepsvervolging in Vluchtelingenrechtelijke zin, namelijk een vervolging die het gevolg is van een bewust en systematisch beleid, waarmee iedere persoon die lid is van een welbepaalde groep op willekeurige wijze kan worden getroffen, enkel en alleen doordat hij of zij deel uitmaakt van deze groep. Evenmin kan worden besloten dat elke Tsjetsjeen die vanuit het buitenland naar Tsjetsjenië terugkeert enkel en alleen door deze terugkeer of enkel en alleen door het feit dat hij of zij een uitgeprocedeerde asielzoeker is systematisch een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de subsidiaire bescherming.

Voorgaande brengt met zich met dat de door u voorgehouden vrees voor vervolging of risico op het lijden van ernstige schade moet worden beoordeeld in het licht van uw persoonlijke situatie en op grond van de individuele merites eigen aan uw zaak. Wat deze beoordeling betreft, dient in casu te worden vastgesteld dat er in uw hoofde geen bijzondere risicofactoren kunnen worden aangemerkt.

Welnu, zoals hierboven werd uiteengezet, blijkt uit deze beoordeling dat u onvoldoende concrete, overtuigende elementen naar voren hebt gebracht die de toekenning van een internationale beschermingsstatus wettigen.

Wat betreft de opmerkingen die u en uw echtgenote na het persoonlijk onderhoud aan het CGVS hebben bezorgd (zie administratief dossier), brengt geen van jullie beiden elementen aan die wezenlijk invloed hebben op bovenstaande vaststellingen. Zo corrigeert u louter het aantal aanwezige personen (waaronder uw twee zussen, twee schoonzussen en –moeder) in uw woning na uw thuiskomst na uw ontvoering, alsook de schrijfwijze van de familienaam van uw kennis K., en haalt nog aan dat I. als informant werkt voor een van de moordenaars van Kadyrov. Ook uw echtgenote voegt louter toe dat u na de poging tot inval in uw woning afwisselend bij twee van uw zussen verbleef, dat u rond 19 uur of 20 uur in de avond werd ontvoerd, en dat uw schoonmoeder weldegelijk in jullie woning aanwezig was toen u terugkwam van uw ontvoering. Zoals reeds vermeld, betreft het hier geen opmerkingen die de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas alsnog kunnen herstellen.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de situatie in Tsjetsjenië sinds het uitbreken van een gewapend conflict tussen de autoriteiten en de rebellen in 1999, drastisch is veranderd. Gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. De rebellenbeweging, die reeds meerdere jaren als het Emiraat van de Kaukasus bekend stond, is grotendeels uitgeschakeld. Er zijn nog versnipperde, slapende cellen actief die zich in naam aan IS verbonden hebben, maar die weinig georganiseerd zijn en niet in staat zijn tot georganiseerde, grote acties. De slagkracht van de rebellengroepen is beperkt en

uit zich in kleinschalige, gerichte aanvallen ten aanzien van de ordediensten. Hoewel deze aanslagen doorgaans doelbewust slachtoffers maken onder de veiligheidsdiensten en ordehandhavers, is er tevens een beperkt aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer worden. Dit betreft een begrensde aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer zijn van geweld in de marge van aanvallen op de veiligheidsdiensten of ordehandhavers. De autoriteiten van hun kant proberen de rebellie tevens te bestrijden met specifieke acties. Het is niet uitgesloten dat er ook hierbij in een beperkt aantal gevallen al dan niet bewust burgerslachtoffers vallen.

Uit de informatie die voorhanden is, kan niettemin worden afgeleid dat het aantal burgerslachtoffers beperkt blijft en dat de globale veiligheidssituatie in Tsjetsjenië niet van die aard is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op een bedreiging van diens leven of persoon zou lopen als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. De commissaris-generaal beschikt ook in dit verband over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat er actueel voor burgers in Tsjetsjenië aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet is.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Tsjetsjenië in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Tsjetsjenië een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt werd, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Tsjetsjenië. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld."

C. Conclusie

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.
(...)"*

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoekers voeren, in wat zich aandient als een enig middel, een appreciatiefout aan en een schending van de volgende bepalingen:

*"- artikelen 48/3 tot 48/7, en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen;
- artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van de bestuurshandelingen;
- het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen en schending van het administratief rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur volgens hetwelk, onder anderen, men recht op een eerlijke administratieve procedure heeft en de administratie serieus en zorgvuldig werkt;"*

In hoofddorde vragen verzoekers dat hen het statuut van vluchteling wordt toegekend. In ondergeschikte orde vragen ze dat de bestreden beslissingen hervormd worden in zoverre deze hen de subsidiaire beschermingsstatus weigeren. In zeer ondergeschikte orde vragen ze dat de betreden beslissingen vernietigd worden.

2.2. Nota met opmerkingen

De verwerende partij brengt een nota met opmerkingen bij, waarin als volgt wordt gesteld:

“(…)

2.3 In de bestreden beslissingen wordt de vluchtelingen- en de subsidiaire beschermingsstatus aan verzoekers geweigerd gezien er geen geloof kan worden gehecht aan hun vluchtmotieven. Er wordt geargumenteed dat er geen geloof kan worden gehecht aan de aangehaalde vrees voor vervolging door de autoriteiten omwille van het profiel van familie gezien (i) verzoekers van 2004 tot eind 2018 in Tsjetsjenië woonden en werkten zonder problemen, terwijl verzoekers vader en twee van zijn broers die politiek actief waren sinds 2000 niet meer zijn teruggekeerd naar Tsjetsjenië, (ii) er vage en tegenstrijdige verklaringen worden afgelegd over het incident met I.K. en zijn persoon, (iii) verzoekers onderling tegenstrijdige en weinig gedetailleerde verklaringen afleggen over de poging het huis binnen te vallen in december 2018 en de neergelegde videobeelden niet overeenkomen met de verklaringen van verzoekers, (iv) het gedrag van verzoekers na de vermeende inval niet wijst op een waarachtig verhaal, (v) er vage, oppervlakkige en tegenstrijdige verklaringen worden afgelegd met betrekking tot de ontvoering van verzoeker in februari 2019 en de ontvoering en foltering van de broer van verzoekster, en (vi) de aanleiding die verzoekers aanhalen, namelijk het boek dat verzoekers vader aan het schrijven is, niet vermeld werd bij de Dienst Vreemdelingenzaken, en daarenboven onvoldoende is om in aanmerking te komen voor internationale bescherming. Voorts wordt er in de bestreden beslissingen ingegaan op de vaststelling dat verzoekers zich elders in Rusland zouden kunnen vestigen, bijvoorbeeld in Moskou waar verzoeker eerder heeft gewoond, gestudeerd en gewerkt. Over de neergelegde documenten werd geoordeeld dat deze niet van aard zijn om de eerdere vaststellingen te weerleggen. Vervolgens wordt er geargumenteed dat uit informatie blijkt er niet kan worden aangenomen dat iedere Tsjetsjeen die van het buitenland terugkeert enkel en alleen door deze terugkeer of door het feit dat hij een uitgeprocedeerde asielzoeker is, een risico loopt om het slachtoffer te worden vervolging of een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade. Ten slotte wordt er aangehaald dat de actuele veiligheidssituatie in Tsjetsjenië niet van die aard is dat er een burger louter door zijn aanwezigheid een reëel risico op een bedreiging van diens leven of persoon zou lopen als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

Gelet op het geheel van deze vaststellingen, die allen steun vinden in de administratieve dossiers, is verweerder van oordeel dat de Commissaris-generaal terecht tot de aan verzoekers de vluchtelingen- en subsidiaire beschermingsstatus heeft geweigerd. Verweerder benadrukt dat de Commissaris-generaal over een bepaalde appreciatiemarge beschikt om te oordelen of de verzoeker in kwestie gegevens aanbrengt waaruit blijkt dat er ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of van een reëel risico op ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming. Verzoekers tonen in hun verzoekschriften weliswaar aan dat zij het niet eens zijn met de appreciatie door de Commissaris-generaal, maar zij tonen geenszins aan dat de Commissaris-generaal zijn appreciatiebevoegdheid heeft overschreden bij de beoordeling van hun verzoeken.

Verzoeker brengt geen afdoende argumenten aan die hier alsnog een ander licht op werpen, doch beperkt zich voornamelijk tot het herhalen van een aantal eerder afgelegde verklaringen, het opwerpen van losse beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekking door de Commissaris-generaal. Als dusdanig wordt er echter geen afbreuk gedaan aan de concrete vaststellingen die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing.

2.4 Waar verzoekers stellen ze over nog andere videofragmenten van hun woning beschikken en dat deze hadden kunnen worden aangevraagd, antwoordt verweerder dat deze geen uitsluitel zouden kunnen bieden over het feit of de woning al dan niet aan hen toebehoort, gezien het louter over beelden gaat. Voorts merkt verweerder op dat videobeelden en - fragmenten in het algemeen door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie bieden over de authenticiteit van wat wordt afgebeeld. Video's kunnen met gemonteerde en bewerkte beelden worden samengesteld en er kan dus niet kan worden uitgesloten dat dergelijke beeldopnames gemanipuleerd worden.

2.5 Vervolgens brengen verzoekers enkele nieuwe stukken bij met betrekking tot V., de broer van verzoekster. Uit deze informatie blijkt dat V. gezocht wordt door de Russische autoriteiten en voor criminele feiten. Ze voegen tevens enkele foto's toe aan hun verzoekschrift.

2.5.1 In dit verband stelt verweerder allereerst vast dat de afdruk van de website van het Russische ministerie van binnenlandse zaken en de zoekopdracht enkel vergezeld zijn van een vrije vertaling, doch niet van een voor eensluidend verklaarde vertaling, zodat het overeenkomstig artikel 8 van het PR RvV uit de debatten kan worden geweerd. Bovendien blijkt uit niets door wie deze vertaling werd opgesteld.

2.5.2 Voor zover er uit de website en de zoekopdracht zou blijken dat V. werkelijk gezocht zou worden door de Russische autoriteiten, wordt er geenszins aangetoond dat dit verband zou houden met de vluchtmotieven die werden aangehaald door verzoekers. Er moet herhaald worden dat de bestreden beslissing terecht argumenteert dat: "Ook is het niet logisch dat u (de zoon van de voormalige minister) kort wordt gearresteerd en rustig wordt ondervraagd en dat de broer van uw vrouw (bij wie u zelf naar eigen zeggen s/echts 2 dagen geschuild hebt en die niets te maken heeft met het politieke ambt van de

familie van zijn schoonbroer) vervolgens dagenlang ontvoerd en gefolterd zou worden." Het loutere gegeven dat de broer van verzoekster gezocht zou zijn in Rusland wijst niet op een vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in hoofde van verzoekers, noch tonen zij dit in concreto aan.

2.5.3 Wat de foto's betreft waarop V. kan worden geïdentificeerd meent verweerder dat deze afbeeldingen geven geen uitsluitel over wie hier precies op staat. Aan voorgelegde documenten kan daarenboven slechts bewijswaarde worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen (RvS 14 juli 2011, nr. 7.257 (c)), wat hier niet het geval is. Documenten hebben immers enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. De door verzoekers aangebrachte foto's kunnen derhalve geen bewijswaarde worden toegekend (RvV, nr. 204 019 van 18 mei 2018).

2.6 Waar verzoekers verder nog wijzen op het profiel van verzoekers vader als minister van financiën in de regering van Mashkadow van 1997 tot 1999 en verwijzen naar de toekenning van de vluchtelingenstatus aan verzoekers vader en zijn broer U. benadrukt verweerder dat elk verzoek tot internationale bescherming individueel beoordeeld dient te worden. Artikel 4.3 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 bepaalt dat een verzoek om internationale bescherming op individuele basis plaatsvindt en daarbij rekening wordt gehouden met, onder meer, alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het tijdstip van de beslissing, met de door verzoekers afgelegde verklaringen en overgelegde stukken en met de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de verzoekers "teneinde te beoordelen of op basis van de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, de daden waaraan hij blootgesteld is of blootgesteld zou kunnen worden, met vervolging of ernstige schade overeenkomen". Het feit dat de vader en de broer van verzoeker werden erkend in België als vluchteling, houdt niet in dat verzoekers om die redenen ook erkend moeten worden. Elk verzoek om internationale bescherming dient individueel te worden onderzocht waarbij de aanvrager op een voldoende concrete manier dient aan te tonen dat hij een gegronde vrees voor vervolging of een persoonlijk risico op ernstige schade loopt. Verzoekers blijven hier echter in gebreke, gelet de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas (RvV, nr. 208 805 van 5 september 2018).

2.7 Verweerder meent dat de opgeworpen schending van het zorgvuldigheidsbeginsel niet opgaat, aangezien verzoekers op het Commissariaat-generaal uitvoerig werden gehoord en de bestreden beslissingen gesteund zijn op alle gegevens uit het administratieve dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst en op alle dienstige stukken.

2.8 Er werd geen schending aannemelijk gemaakt van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. De bestreden beslissingen steunen op deugdelijke, feitelijke en juridische overwegingen. Verzoekers tonen niet aan dat de commissaris-generaal bepaalde elementen niet of onvoldoende zou hebben onderzocht. Er is geen sprake van een schending van de motiveringsplicht of van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Het enig middel is ongegrond."

2.3. Stukken

2.3.1. Verzoekers voegen volgende stukken bij het verzoekschrift:

- website van het Russische ministerie van binnenlandse zaken (stuk nr. 3);
- zoekopdracht betreffende de broer van verzoekster, V. (stuk nr. 4);
- foto's waar de broer van verzoekster, V., kan worden geïdentificeerd (stuk nr. 5);
- notulen van het gehoor van verzoeker (stuk nr. 6).

2.3.2. Verzoekers leggen overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) op 22 november 2021 een aanvullende nota neer, vergezeld van de volgende bijlagen:

- USB-stick met videofragmenten in verband met het huis van verzoekers (stuk nr. 1);
- kopieën met een beëdigde vertaling van de geboorteaktes van verzoekster en haar broer V. (stuk nr. 2);
- beëdigde vertaling van de zoekopdracht betreffende de broer van verzoekster, V., en vrije vertaling ervan naar het Nederlands (stuk nr. 3);

- beëdigde vertaling van de website van het Russische ministerie van binnenlandse zaken over verzoeksters broer V. (stuk nr. 4);
- getuigenis van verzoekers vader (originele versie) en beëdigde en vrije vertalingen ervan (stuk nr. 5);
- kopie van de enveloppe die een exemplaar van het boek van verzoekers vader bevat en kopie van de eerste pagina van het boek (stuk nr. 6);
- mail met bijlagen van een neef van verzoeker, gericht aan verzoekers' raadsman *d.d.* 5 januari 2021 en vrije vertaling ervan (stuk nr. 7);
- mail van verzoeker aan zijn raadsman *d.d.* 25 oktober 2021 en vrije vertaling ervan (stuk nr. 8);
- kopie dagvaarding politie aan verzoeksters moeder en beëdigde en vrije vertaling ervan (stuk nr. 9).

2.3.3. Ter terechtzitting legt de advocaat van verzoekers een aanvullende nota neer met twee bijhorende stukken, zijnde enerzijds de originele enveloppe waarin het boek van verzoekers vader zat, alsook het boek, zij het in een moeilijk leesbare versie, zelf en anderzijds twee vonnissen van de jeugdrechter, genomen ten aanzien van verzoekers' dochter, Y.

2.4. Beoordeling

2.4.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil. Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissingen zijn gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

2.4.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU, en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, eerste lid, van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die beperkt is tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met

het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit, alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.4.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissingen ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissingen worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekers deze motieven kennen en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpen. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voeren verzoekers in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.4.4. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming van verzoekers in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft om welke redenen verzoekers al dan niet voldoen aan de criteria, zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij, zo weze herhaald, niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.4.5. In de bestreden beslissingen wordt gesteld dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij daadwerkelijk een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag koestert dan wel een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

2.4.5.1. Eerst en vooral merkt het commissariaat-generaal op dat het loutere feit dat verzoekers vader en broer U. erkend werden als vluchteling, niet per definitie tot gevolg heeft dat verzoeker in zijn land van herkomst een gegronde vrees voor vervolging koestert of een reëel risico op het lijden van ernstige

schade loopt. De bestreden beslissing verduidelijkt dat in hoofde van verzoekers vader en broer U. een gegronde vrees voor vervolging - meer bepaald van politieke aard - werd vastgesteld en benadrukt daarbij terecht dat elk verzoek tot internationale bescherming op zijn eigen merites dient te worden beoordeeld.

Immers, elk verzoek om internationale bescherming dient afzonderlijk en op individuele wijze te worden onderzocht en beoordeeld, rekening houdend met de concrete situatie in het land van herkomst, alsook met de individuele elementen, zoals aangebracht door de verzoeker om internationale bescherming. Elk verzoek dient individueel onderzocht te worden waarbij de aanvrager op een voldoende concrete manier dient aan te tonen dat hij een gegronde vrees voor vervolging of een persoonlijk risico op ernstige schade loopt.

Dat verzoekers vader en broer in België als vluchteling werden erkend, houdt dan ook niet in dat verzoekers om die reden ook erkend moeten worden en is op zich dus niet afdoende om een internationaal beschermingsstatuut toe te kennen gezien elk dossier op individuele merites dient beoordeeld te worden.

Waar verzoekers aanhalen dat aan verzoekers vader internationale bescherming werd verleend omwille van zijn politiek profiel en dat zij als familielid dan ook een risicoprofiel hebben, wijst de Raad er nog op dat een verwijzing naar dit risicoprofiel niet volstaat om aan te tonen dat zij in hun land van herkomst werkelijk worden bedreigd en vervolgd of dat er wat hun betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet bestaat. Zij dienen daarentegen concrete feiten of omstandigheden aan te tonen op basis waarvan het voldoende aannemelijk kan worden geacht dat het risico op vervolging zich in hun hoofde materialiseert, *quod non in casu*.

2.4.5.2. De commissaris-generaal stelt dienvolgens, op omstandige wijze, dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers persoonlijke vervolgingsfeiten.

2.4.5.3. Betreffende de eerste indicatie waarom volgens het commissariaat-generaal geen geloof kan worden gehecht aan de beweerde vrees voor vervolging die plotsklaps op het einde van 2018 ontstond, wordt in de bestreden beslissingen het volgende gesteld:

“Om te beginnen hebt u van 2004 tot en met eind 2018 in Tsjetsjenië gewoond en gewerkt als arts (uroloog) zonder enige problemen te kennen (CGVS, p. 13, 24). Zo heeft u an sich nooit iets te maken gehad met de politieke activiteiten van uw familieleden m.b.t. de Republiek Ichkeria: uw vader (die eind jaren '90 minister van financiën was) en broers U. en M. (die toen beiden lijfwacht waren van uw vader en toenmalig president Maskhadov) zijn allen sinds het uitbreken van de oorlog (in 2000) niet meer teruggekeerd naar Tsjetsjenië uit vrees voor politieke vervolging (CGVS, p. 5-6), maar u bevond zich in die periode (1994 – 2000) elders in Rusland (Moskou) omwille van uw doktersstudies en u vestigde zich dan ook (na een verblijf van een aantal jaar in Azerbeidzjan tussen 2001 en 2004) opnieuw jarenlang permanent in Grozny, Tsjetsjenië (CGVS, p. 3). Ook uw beide zussen verblijven tot op heden in de Tsjetsjeense hoofdstad (CGVS, p. 5). Bovengenoemde vaststellingen vormen logischerwijs een eerste indicatie voor het feit het CGVS geen geloof kan hechten aan uw beweerde vrees voor vervolging die plotsklaps op het einde van 2018 ontstond.”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoekers deze geheel ongemoeid laten, onverminderd gehandhaafd.

2.4.5.4. Op de overige elementen uit de bestreden beslissingen om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers persoonlijke vervolgingsfeiten, gaat het verzoekschrift wel, in meer of mindere mate al naar gelang het geval, in.

2.4.5.5. Over de ontmoeting met I.K. eind 2018 stellen de bestreden beslissingen het volgende:

“Betreffende de vervolgingsproblemen die eind 2018 ontstonden, kan u niet overtuigen. U haalt aan dat uw problemen begonnen toen u eind 2018 werd aangesproken op straat door I.K., de zoon van uw neef, die volgens u werkte als moordenaar voor Kadyrov (CGVS, p. 12-14, 24). Hij zou u twee weken of een maand voor de inval in uw huis (die in onderstaande besproken wordt) bedreigd hebben op straat: hij zei dat hij u en uw broer nog wel zou oppakken (CGVS, p. 14). Het is echter opvallend dat u erg vaag bent omtrent dit gehele incident. Zo weet u niet te omschrijven welke functie of positie deze man specifiek uitoefende voor de autoriteiten, kan u ook niet meer precies duiden wanneer u juist door hem werd

aangesproken en weet u eigenlijk ook niet duidelijk naar welke van uw broers de man specifiek refereerde (CGVS, p. 5, 14-15). Indien deze belangrijke gebeurtenis, zoals u oppert, effectief de start betekende van de problemen waardoor u uiteindelijk uw land hebt moeten verlaten, zou redelijkerwijs van u verwacht worden dat u veel gedetailleerder informatie over de (functie van de) man zelf, de omstandigheden/tijdstip van het incident, als ook de inhoud van de bedreigingen zou kunnen geven. Tekenend voor uw weinig geloofwaardige verklaringen hieromtrent is dat u dit gesprek zelfs niet vermeld heeft bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Wanneer u hiermee geconfronteerd wordt, stelt u dat u toen niet wist dat u alles moest vertellen en u het kort hield (CGVS, p. 14). Deze uitleg is echter niet afdoende om deze vaststelling omver te werpen en doet geen afbreuk aan het feit dat het de wenkbrauwen doet fronsen dat u de bedreiging van I., waarmee uw problemen naar eigen zeggen gestart zijn, geenszins vermeld heeft. Overigens is het eveneens opmerkelijk dat u na dit ene gesprek op straat nooit meer iets vernomen hebt van deze man hoewel u pas in februari 2019 Tsjetsjenië definitief hebt verlaten (CGVS, p. 15-16). Deze vaststellingen ondermijnen daarom danig de geloofwaardigheid van uw (kortstondige) ontmoeting met I.”

In verband met dit vermeend incident herhalen verzoekers in het verzoekschrift in wezen wat reeds door verzoeker werd aangehaald tijdens zijn persoonlijk onderhoud en halen ze voorts, nogmaals, aan dat verzoeker niet over het incident heeft gesproken tijdens zijn “interview” bij de Dienst Vreemdelingenzaken daar hem verteld werd dat hij het kort moest houden. Hij dacht – redelijkerwijs - dat hij alle elementen en details daarna zou kunnen uitleggen op het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen de staatlozen (hierna: het commissariaat-generaal), hetgeen hij ook verklaarde aan het begin van het verhoor aldaar. Ook heeft hij een eerdere “ervaring” bij de Poolse autoriteiten gehad, waar hem werd verteld dat dit “geld-verhaal” “niet interessant” was voor hen en hij daarover niet moest spreken. Zo wist verzoeker niet of hij dat incident bij de Dienst Vreemdelingenzaken moest vertellen. Dat hij de functie van de man in kwestie niet weet, ontkent verzoeker. Hij stelt dat hij niet per se een moordenaar is maar een informant, informatie die hij tevens per mail na zijn persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal heeft doorgestuurd.

Verzoekers slagen er niet in om afbreuk te doen aan de in de bestreden beslissingen op dit punt vervatte motieven. Met een loutere herhaling van de feiten, zoals reeds eerder aangebracht, slagen verzoekers er niet in het gestelde in de bestreden beslissingen te ontcrachten. Deze stellen dan ook naar recht dat redelijkerwijs van verzoeker verwacht kan worden dat hij veel gedetailleerder informatie over de (functie van de) man zelf, de omstandigheden en tijdstip van het incident, alsook de inhoud van de bedreigingen zou kunnen geven. Waar wordt gewezen op het moeten kort houden tijdens het “interview” bij de Dienst Vreemdelingenzaken, stelt de Raad dat dit geen verklaring biedt voor het niet vermelden van een belangrijke gebeurtenis die zoals verzoeker zelf aangeeft effectief de start betekende van de problemen waardoor hij uiteindelijk zijn land heeft moeten verlaten. Van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag namelijk worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielpprocedure. Ondanks dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kan niet worden aangenomen dat verzoeker dermate essentiële en frappante elementen als het startpunt van zijn problemen, meer bepaald de bedreiging door I.K., de zoon van zijn neef, niet zou hebben vermeld. Een eerdere ervaring in het kader van de aanvraag tot internationale bescherming in Polen kan niet dienstig worden aangevoerd ter verschoning van het niet van meet af aan vermelden van dit incident. Waar hij tot slot stelt dat hij na het verhoor aan het commissariaat-generaal nog doorgaf dat de persoon in kwestie een informant is, dient erop te worden gewezen dat dergelijke *post factum* informatie geen afbreuk kan doen aan de door de commissaris-generaal naar recht vastgestelde vaagheid omtrent het incident met de man in kwestie en dat het geen opmerking betreft die de geloofwaardigheid van verzoekers vluchtrelaas kan herstellen.

2.4.5.6. Voorts wordt in de bestreden beslissingen terecht voorgehouden dat de verklaringen van verzoeker omtrent de poging uit 2018 om zijn huis binnen te vallen onaannemelijk zijn en bovendien tegenstrijdig met deze van verzoekster ondanks het feit dat dit moment door haar als traumatisch wordt omschreven.

Meer bepaald wordt het volgende overwogen:

“Zo weten bijvoorbeeld geen van jullie beiden concreet op welke dag in december de inval plaats vond (CGVS, p. 9-10, 17; CGVS I., p. 15), kon u evenmin met zekerheid zeggen of zij u gebeld heeft of dit via een whatsappbericht liet weten én zegt u dat het incident plaats vond rond 15 uur (CGVS, p. 17-18) terwijl uw vrouw aangaf dat de inval zich ‘s morgens rond 9 uur voordeed (CGVS I. p. 9, 15), ook weet u niet meer wat de naam is van uw buurvrouw die op dat moment door de mannen werd aangesproken en uw vrouw opbelde (CGVS, p. 18). Indien het hier een waarachtig relaas betreft, zou redelijkerwijs van u verwacht worden dat u de gebeurtenis gedetailleerder alsook coherent zou navertellen. Om alsnog aan te tonen dat de poging tot inval effectief plaats vond, legt u beelden van uw bewakingscamera voor. Deze beelden dragen echter niets bij aan het alsnog herstellen van uw geloofwaardigheid. De videofragmenten kunnen immers niet bewijzen dat het hier effectief uw woning betreft, noch dat deze beelden effectief gemaakt werden op de dag van de vermeende inval (u zegt namelijk zelf dat de datum op de beelden niet klopt (CGVS, p.9)). Volledigheidshalve merkt het CGVS nog op dat de beelden – in tegenstelling tot hoe u en uw vrouw dit incident pogen voor te stellen als een zeer luidruchtige en agressieve gebeurtenis (CGVS, p. 17; CGVS I., p. 8-10, 15) – louter tonen hoe twee mannen (normaal) op een voordeur kloppen, tijdens het wachten een praatje slaan en vervolgens weer vertrekken. Aldus stemmen uw verklaringen niet overeen met wat de beelden voorstellen, wat opnieuw afbreuk doet aan uw geloofwaardigheid.”

Aangaande dit incident wordt in het verzoekschrift aangevoerd dat verzoeker eerlijk is gebleven tijdens het gehele gehoor en dat hij daarom verklaarde dat hij de precieze datum van de inval in december 2018 niet meer met zekerheid kende. In ieder geval, zo stelt het verzoekschrift, heeft verzoeker proberen meewerken met het commissariaat-generaal en heeft hij echt alle informatie in zijn bezit meegedeeld, hij zou gewoon de datum van het filmpje hebben kunnen geven, maar besloot alle details mee te delen. Bovendien geeft verzoeker toe dat hij zich vergist heeft in verband met het uur waarop het incident plaatsvond en wenst hij duidelijk te maken dat hij toen in Baku was. Verder wordt gesteld dat verzoekster tijdens haar interview heeft verklaard dat haar man zich vergist heeft omtrent het uur van het incident zodat er geen twijfel meer bestaat over het uur waarop het incident plaats nam. Wat de naam van de buurvrouw betreft, wordt gesteld dat verzoeker tijdelijk “geheugenverlies” had op het moment van het interview maar dat haar naam F.E. is en dat ze verschijnt op de video's die verzoekers hebben neergelegd. Aangaande de video in kwestie wordt verder gestipuleerd dat het commissariaat-generaal, indien het twijfels had dat de videofragmenten de woning van verzoekers betreffen, andere beelden had kunnen aanvragen aangezien verzoekers veel video's hebben waarin ze verschijnen. Als bijlage nr. 1 bij de aanvullende nota van verzoekers van 22 november 2021 worden twee videofragmenten gevoegd die volgens verzoekers aantonen dat het wel degelijk om hun woning gaat aangezien deze fragmenten in overeenkomst zijn met de vorige videofragmenten en met hun samenhangende verklaringen.

Verzoekers beperken zich te dezen voornamelijk tot het herhalen van een aantal eerder afgelegde verklaringen, het opwerpen van losse beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal. Hiermee slagen ze er niet in de motieven, die pertinent zijn en steun vinden in het administratief dossier, te ontkrachten. Dat de commissaris-generaal bijkomende videofragmenten van hun woning had kunnen vragen, doet evenmin ter zake. Er bestaat immers geen verplichting in hoofde van het commissariaat-generaal om bijkomende beelden op te vragen. Verzoekers voegen zelf nog bijkomende videofragmenten toe in hun aanvullende nota. Echter, op deze fragmenten is slechts te zien, enerzijds, dat een vrouw, waarvan geenszins kan worden bepaald dat dit buurvrouw F.E. is, in de gang van een appartementsgebouw loopt en anderzijds dat een man, mogelijks verzoeker, met een smartphone al dan niet een camera bijstelt. Deze beelden, samengenomen met de andere neergelegde videofragmenten, kunnen geenszins uitsluitsel geven over het feit of de betreffende woning al dan niet aan verzoekers toebehoort, laat staan dat deze de waarachtigheid van het aangegeven incident, dat niet geregistreerd werd, vermogen te herstellen. Ten andere kunnen videobeelden en -fragmenten in het algemeen geen garantie bieden over de authenticiteit van wat wordt afgebeeld, dit door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden. Hoe verzoekers met dergelijke beelden afbreuk zouden kunnen doen aan het voorgaande, kan dan ook niet worden ingezien.

2.4.5.7. Over het gedrag van verzoeker na de invalspoging wordt in de bestreden beslissingen met recht gemotiveerd:

“Ook uw gedrag na deze invalspoging doet de wenkbrauwen fronsen over de vermeende dreiging die u boven het hoofd hing. Na de inval bleef u namelijk slechts twee dagen bij uw vrouw en schoonfamilie, om daarna uw gezin achter te laten en afwisselend bij uw twee zussen in Grozny te logeren én ging u zelfs op het einde van het jaar terug een vijftal dagen naar Baku, Azerbeidzjan omdat u wou bekommen

van uw zorgen. Na de kerstvakantie, rond 8 januari 2019 keerden u en uw gezin terug naar jullie woning. U had nl. via uw bewakingscamera geen onrustwekkende beelden meer ontvangen ondanks het feit dat jullie de lichten in jullie appartement in die periode aanlieten zodat men zou denken dat u thuis bent (CGVS, p. 12, 18-21). Dit gedrag in periode volgend op de vermeende inval doet aldus vragen rijzen bij de plausibiliteit van de inval en doet daarom opnieuw afbreuk aan de waarachtigheid van uw verhaal.”

Verzoekers komen in het verzoekschrift niet verder dan te poneren dat verzoeker informatie had verkregen van één van zijn patiënten, dat hij terug kon keren en dat hij dacht dat het misschien mogelijk was om terug naar huis te gaan en de problemen te vermijden. Met deze loutere herhaling van het gestelde tijdens het gehoor op het commissariaat-generaal (zie notities persoonlijk onderhoud verzoeker, p. 12 en 20) voeren verzoekers ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Verzoekers vergenoegen zich andermaal tot een loutere en eenvoudige herhaling van een aantal van de eerder afgelegde verklaringen. Hiermee ontkrachten zij de voormelde, pertinente, inzake het gedrag van verzoekers na de invalspoging gedane vaststellingen in het geheel niet.

2.4.5.8. In verband met verzoekers vermeende ontvoering in februari 2019 wordt in de bestreden beslissingen terecht het volgende opgemerkt:

“Ook betreffende uw ontvoering in februari 2019, komt u niet veel verder dan een aantal oppervlakkige, vage verklaringen en legt u wederom tegenstrijdige verklaringen af met uw vrouw. Veel verder dan uw verklaring dat u op 17 of 18 februari heel kort meegenomen werd naar een appartement, waar men u zei dat men wist wie u was en beleefd verzocht om uw vader en broer terug naar Tsjetsjenië te halen, waarop u beloofde dit te doen en daarna terug werd afgezet aan uw woning, kwam u niet. Frappant hierbij is dat u zelfs niet eens zeker weet naar welke broer men refereerde: T. in Baku of M. in Astrakhan (CGVS, p. 12, 21-22). Wanneer u voorts gevraagd werd hoe het komt dat uw ontvoering (u werd meegenomen van aan uw voordeur) dan niet door uw bewakingscamera werd gefilmd, komen u en uw vrouw zelfs af met een verschillend excuus: zo zegt u dat de in een andere hoek staat en dat moment niet gefilmd kon worden (CGVS, p. 22) en zegt uw vrouw dat camera het kon filmen maar deze toen nog niet werkte omdat de elektriciteit kort voordien was uitgevallen (CGVS I., p. 20). De blote beweringen betreffende uw kortstondige ontvoering, die u trouwens weinig doorleefd navertelt en die u verder op geen enkele wijze kan staven, zijn dan ook weinig aannemelijk.”

Hieromtrent voeren verzoekers aan dat er geen tegenstrijdigheden, noch vage verklaringen bestaan en dat verzoeker, onder verwijzing naar pagina 12 van zijn gehoorverslag, in detail de omstandigheden waarin zijn ontvoering gebeurde vertelde. Zo zijn de verklaringen van verzoekers omtrent het niet op beeld van de bewakingscamera staan volgens hen aanvullend, niet tegenstrijdig. *In casu* is de elektriciteit uitgevallen en heeft de camera de ontvoering niet kunnen filmen omwille van de plaats waar ze gehangen werd. Verder wordt gesteld dat verzoeker, toen hij ontvoerd en ondervraagd werd, niet gevraagd heeft over welke broer het ging, wat begrijpelijk en plausibel is omdat hij in shock was en niet durfde dergelijke vragen te stellen.

De Raad stelt vast dat verzoekers, met de loutere bewering dat beide verklaringen van verzoekers aangaande de camera aanvullend en niet tegenstrijdig zijn, de vastgestelde, pertinente en in het administratief dossier steun vindende tegenstrijdigheid tussen enerzijds verzoekers verklaringen en anderzijds verzoeksters verklaringen niet vermogen te weerleggen. Dat verzoeker in shock was en daarom niet aan zijn vermeende ontvoerders gevraagd heeft over welke broer ze informatie en medewerking eisten, komt niet bevredigend voor. Afgaand op de aangevoerde reden van de ontvoering, namelijk het verkrijgen van informatie over verzoekers vader en diens broer, lijkt het toch essentieel dat de ontvoerders minstens de naam zouden hebben vernoemd van de broer in kwestie en dat dit element, los van het eventueel in shock zijn, zou zijn onthouden. Voor het overige beperken verzoekers zich tot een loutere herhaling van het reeds gestelde tijdens het persoonlijk onderhoud. De commissaris-generaal kan dan ook worden bijgetreden waar deze stelt dat de blote beweringen betreffende de kortstondige ontvoering van verzoeker, die hij trouwens *“weinig doorleefd navertelt en die hij verder op geen enkele wijze kan staven”*, weinig aannemelijk zijn.

2.4.5.9. Over de ontvoering van V., de broer van verzoekster, valt in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker het volgende te lezen:

“Verder haalt u aan dat uw schoonbroer V. (bij wie u verbleef na de poging tot inval in uw woning) na uw vertrek werd ontvoerd, gefolterd en ondervraagd werd. Betreffende de omstandigheden van zijn

ontvoeringen, bent u echter wederom weinig gedetailleerd: u weet niet wanneer het incident precies plaats vond, u weet niet naar waar hij werd meegenomen, noch hoe lang hij ontvoerd werd (CGVS, p. 9, 24-25). Het betreft hier dus opnieuw louter vage verklaringen, die op geen enkele wijze als aangetoond beschouwd worden. Ook is het niet logisch dat u (de zoon van de voormalige minister) kort wordt gearresteerd en rustig wordt ondervraagd en dat de broer van uw vrouw (bij wie u zelf naar eigen zeggen slechts 2 dagen geschild hebt en die niets te maken heeft met het politieke ambt van de familie van zijn schoonbroer) vervolgens dagenlang ontvoerd en gefolterd zou worden. Ook de foto's die u van V. voorlegt (CGVS, p. 9), zijn niet afdoende om de vastgestelde ongeloofwaardigheid te herstellen: op de foto's is een man te zien met wonden op zijn rug. Deze afbeeldingen geven echter geen uitsluitend over wie hier precies op staat, noch over de omstandigheden waarin deze man de verwondingen opliep, noch over het tijdstip waarop dit gebeurde. Uw verklaringen over de ontvoering van uw broer V. zijn dus niet voldoende om alsnog een vrees in uw hoofd vast te stellen."

Verzoekers betogen dat verzoeker zich toen reeds in België bevond, dat hij over het incident heeft gehoord via verzoekster die het wist van haar zus zonder dat vele details werden gedeeld omdat het een zeer gevoelig onderwerp is en de familie verzoekster geen zorgen wil geven. Verzoekers stellen voorts ondertussen nieuws te hebben verkregen over V. Zo zou hij worden gezocht door de autoriteiten van zijn land van herkomst (stuk 3 bij het verzoekschrift en stuk 3 bij de aanvullende nota d.d. 22 november 2021) en wordt hij gezocht voor criminele feiten (stuk 4 bij het verzoekschrift en stuk 4 bij de aanvullende nota d.d. 22 november 2021). Tot slot verwijzen ze naar neergelegde foto's die zonder twijfel uitmaken dat de man met de rug vol wonden V. is (stuk 5 bij het verzoekschrift). Bij de aanvullende nota d.d. 22 november 2021 voegen verzoekers nog de geboorteaktes van verzoekster en V. om aan te tonen dat ze daadwerkelijk broer en zus zijn, aangezien dezelfde personen als ouders geacteerd staan.

Verzoekers slagen er niet in om afbreuk te doen aan de pertinent vastgestelde vaagheden in verband met de vermeende ontvoering van verzoeksters broer V. Met het louter verwijzen naar de gevoeligheid van de ontvoering waardoor ze niet veel details kregen van verzoeksters familie, slagen ze er niet in de motieven van de commissaris-generaal te weerleggen, laat staan te ontkrachten.

Wat de nieuwe aangevoerde stukken bij het verzoekschrift betreft, waaruit zou blijken dat V. door de Russische autoriteiten wordt gezocht voor criminele feiten, stukken die van een beëdigde vertaling zijn voorzien middels de aanvullende nota d.d. 22 november 2021, dient erop te worden gewezen dat dergelijke afdrucken van berichten makkelijk te fabriceren en te manipuleren zijn. Eveneens kunnen dergelijke berichten eenvoudigweg in scène worden gezet en op verzoek worden opgesteld en verstuurd. Derhalve kan aan de berichten in kwestie niet de minste bewijswaarde worden gehecht. Bovendien blijkt uit de inhoud van het eerste stuk, het opsporingsbericht, dat verzoeksters broer V. problemen kreeg met de autoriteiten omdat er tijdens een huiszoeking begin maart 2019 27 patronen (kogels) werden gevonden, zijnde aanwijzingen voor een misdrijf in de zin van artikel 222, eerste lid, van het Wetboek van Strafrecht van de Russische Federatie (illegale verwerving en opslag van munitie). Er werd op 11 maart 2019 een strafzaak geopend en V. verscheen niet om aan het onderzoek deel te nemen. V. was immers gevlucht naar Moskou, hetgeen door zijn moeder op 13 april 2019 werd bevestigd. Uit dit opsporingsbericht volgt evenwel allerm minst dat er een direct verband zou bestaan tussen de problemen van verzoekers, die de Poolse grens overstaken op 28 februari 2019, en de problemen van V. met de autoriteiten, ook al dateren deze van kort na het vertrek van verzoekers uit hun land van herkomst. Het komt overigens merkwaardig over dat de feiten zoals vermeld in het opsporingsbericht nooit door verzoeker werden aangehaald tijdens de administratieve procedure.

Nog los van de vraag naar de authenticiteit van de documenten en los van de erin vervatte vertaalde inhoud vermag het feit dat de broer van verzoekster gezocht zou zijn in het land van herkomst niet te wijzen op een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in hoofd van verzoekers, noch tonen zij dit *in concreto* aan. Wat de bij het verzoekschrift gevoegde foto's betreft, dient te worden opgemerkt dat aan dergelijke privéfoto's geen bewijswaarde kan worden gehecht. Zij kunnen immers eenvoudigweg worden gefabriceerd of gemanipuleerd. Daarenboven bevatten zulke foto's slechts een momentopname, kunnen zij simpelweg in scène worden gezet en vormen zij geenszins enige garantie voor de plaats, het ogenblik en de omstandigheden waarop en waarin deze zijn genomen. Ook hun eigenschappen kunnen immers eenvoudigweg worden gemanipuleerd.

Deze vaststellingen volstaan om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan wat aan de hand van de neergelegde documenten en foto's wordt beweerd, namelijk dat er een verband is tussen verzoekers' problemen en die van verzoeksters broer V. De verwantschap tussen verzoekster en V.

werd niet betwist en wordt bevestigd door de neergelegde geboorteaktes, maar kan aan het voorgaande geen afbreuk doen.

2.4.5.10. Wat betreft de eensdeels door verzoeker aangehaalde redenen voor de door hem verklaarde vervolgingsfeiten, namelijk dat zijn vader sinds 2018 begon met het schrijven van een boek met daarin zijn memoires, wordt in de bestreden beslissingen als volgt gemotiveerd:

“Naast de ongeloofwaardigheid van de door u verklaarde vervolgingsfeiten, dient te worden gesteld dat dit boek nog niet werd gepubliceerd en uw vader u verzekerd heeft dat hij het hoofdstuk inzake corruptie, hetgeen u het meest zorgen baarde, zou weglaten (CGVS, p. 11, 15). Evenzeer doet het sowieso al de wenkbrauwen fronsen dat uw vader een boek zou publiceren indien dit daadwerkelijk het leven in gevaar zou brengen van zijn familieleden gezien uw 2 zussen nog steeds in Grozny verblijven en u ook nog een broer heeft die in Astrakhan verblijft (CGVS p. 5). U zegt wel dat u denkt dat uw vader het boek al eens heeft overgemaakt, al kon u niet zeggen aan wie dit dan wel was. U stelde vaagweg dat een ver familielid u hierover heeft aangesproken (CGVS p. 11, 15). Opvallend bij dit alles is het feit dat u ook het boek van uw vader niet vermeld heeft bij de Dienst Vreemdelingenzaken hetgeen uw vrees omwille van dit element dan ook verder relativeert. Wanneer u hiermee geconfronteerd wordt, stelt u dat u toen niet wist of u alles moest vertellen en u het kort hield (CGVS, p. 14). Deze uitleg is echter niet afdoende om deze vaststelling omver te werpen en doet geen afbreuk aan het feit dat het de wenkbrauwen doet fronsen dat u dit boek, waarmee uw problemen naar eigen zeggen gestart zijn, geenszins vermeld heeft. De loutere bewering als zou uw vader aan zijn memoires werken is dan ook onvoldoende om in aanmerking te komen voor internationale bescherming. Frappant bij dit alles is het feit dat noch I., noch uw ontvoerders dit boek van uw vader hebben vermeld toen u door hen bedreigd werd, wat opnieuw afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van uw plotselinge vervolging ten gevolge van dit boek sinds het einde van 2018.”

Verzoekers voeren ook hier aan dat ze het boek van verzoekers vader niet hebben vermeld tijdens het “korte interview” op de Dienst Vreemdelingenzaken omdat ze niet wisten dat ze dergelijke elementen al naar voren moesten brengen. Verder vinden ze het frappant dat de verwerende partij de vader van verzoeker, die de voornaamste betrokkene is bij deze kwestie, helemaal niet heeft ondervraagd over zijn boek en kunnen de verklaringen van verzoeker niet zomaar in twijfel worden getrokken zonder zijn vader (ook) daarover te horen. Het boek werd, zo vervolgen verzoekers, niet gepubliceerd maar wel in verschillende exemplaren gedrukt en verspreid. Ze vrezen dat het boek meer en meer bekend wordt en dat het hen in groot gevaar brengt in geval van terugkeer. Hun vrees is niet hypothetisch want een nicht van verzoeker heeft verzoeker al over het boek gesproken, zo stelt het verzoekschrift. Middels de aanvullende nota d.d. 22 november 2021 maken verzoekers een getuigenis van verzoekers vader over waarin wordt gesteld dat hij zijn memories heeft opgetekend in een boek dat hij voltooide in 2018 en waarvan hij tien exemplaren uitdeelde (stuk nr. 5), alsook een exemplaar van het boek, opgestuurd vanuit Azerbeidzjan door een neef van verzoeker (stuk nr. 6).

Wat de korte duur van het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken betreft, kan volstaan opnieuw aan te halen dat van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure.

Dat de verwerende partij de vader van verzoeker niet over het boek zou hebben ondervraagd, doet te dezen geen afbreuk aan de motieven van de bestreden beslissingen. Ieder verzoek tot internationale bescherming dient, zo weze herhaald, op zijn eigen merites te worden beoordeeld. Daarenboven komt het zelfs eerder bevreemdend voor dat verzoekers vader zelf niks zou vermeld hebben over het boek dat hij heeft geschreven en dat één van de hoofdredenen is voor de door verzoeker aangehaalde vervolgingsfeiten. De getuigenis van verzoekers vader, die verzoekers middels hun aanvullende nota overmaken, is een gesolliciteerd, eenzijdig opgesteld document dat bewijswaarde ontbeert. Het boek, waarvan een originele, doch niet-vertaalde versie ter terechtzitting is neergelegd, is, zo blijkt uit de getuigenis van verzoekers vader (stuk nr. 5 bij de aanvullende nota d.d. 21 november 2021) en het verklaarde van verzoeker ter terechtzitting, verspreid in slechts tien exemplaren en is tot op vandaag niet gepubliceerd. De aangevoerde vrees, verbonden aan het bestaan van dit boek geleet op de inhoud

ervan is, een verklaring van een nicht van verzoeker niet te na gesproken, hypothetisch en wordt niet afdoende *in concreto* gestaafd.

2.4.5.11. Aangaande de mogelijke vestiging van verzoekers elders in de Russische Federatie valt in de bestreden beslissingen het volgende te lezen:

“Los van de geloofwaardigheid wijst het CGVS er nog op dat er geen redenen zijn om aan te nemen waarom u en uw echtgenote zich niet elders in de Russische Federatie zouden kunnen vestigen indien u daadwerkelijk een vrees zou hebben omwille van een mogelijke publicatie van de memoires van uw vader. Om te beginnen verklaarde u dat u reeds ettelijke jaren (van 1991 tot 2000) in de hoofdstad Moskou verbleven hebt in het kader van uw studies (CGVS, p. 3), waardoor redelijkerwijs kan aangenomen worden dat u er over een bepaald netwerk beschikt. Het CGVS stelt verder vast dat er geen indicaties zijn om aan te nemen dat u niet als dokter (uroloog) alsook uw echtgenote als schoonheidsspecialiste (CGVS I., p. 3) elders in de Russische Federatie jullie functie zouden kunnen uitoefenen ten einde in jullie levensonderhoud te kunnen voorzien. Daarenboven blijkt nergens uit uw verklaringen dat u officieel door de Russische autoriteiten vervolgd wordt, wat evenzeer een hervestiging in de Russische Federatie niet verhindert. Tot slot verblijft uw broer M. reeds jarenlang in de Russische regio Astrakhan en hebt u geen melding gemaakt van enige (recente) problemen aan zijn adres (CGVS, p. 5, 16).”

Dienaangaande betogen verzoekers dat ze, hoewel ze beiden hun job zouden kunnen uitoefenen en voortdoen in andere plekken van het land, ze toch nergens kunnen terugkeren omwille van hun problemen met de autoriteiten. Hun problemen leiden volgens hen tot het feit dat ze overal in het land teruggevonden zouden worden. Ze baseren zich hiervoor op het COI “*Tsjestjenië. Veiligheid bij terugkeer*” d.d. 1 juni 2018, p. 6-8.

Met toepassing van artikel 48/5, § 3, van de Vreemdelingenwet is er geen behoefte aan bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees bestaat voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade, en indien van de verzoeker redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij zich in dat deel van het land vestigt. Verzoekers maken evenwel niet aannemelijk dat ze vallen onder de categorieën van personen voor wie het luidens de aangevoerde landeninformatie gevaarlijk is om terug te keren en bovenal dat onderduiken in andere regio's van Rusland voor hen praktisch niet mogelijk is. Immers, zoals reeds is gebleken, slagen verzoekers er niet in hun vrees voor vervolging geloofwaardig en aannemelijk te maken. Er is wat hen betreft overigens ook geen sprake van een officiële vervolging door de Russische autoriteiten. Uit het administratief dossier blijkt voorts, zoals de verwerende partij terecht aanhaalt, dat verzoeker reeds ettelijke jaren (van 1991 tot 2000) in de hoofdstad Moskou heeft verbleven zodat hij daar mogelijks over een bepaald netwerk beschikt en dat zijn broer M. reeds jarenlang in de Russische regio Astrakhan zonder problemen verblijft.

2.4.5.12. De passages in de bestreden beslissingen in verband met de door hen neergelegde documenten voor en na het persoonlijk onderhoud op het commissariaat-generaal laten verzoekers volledig onverlet. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoekers deze geheel ongemoeid laat, onverminderd gelden.

2.4.5.13. Als elementen die de vrees voor vervolging vergroten halen verzoekers de achtergrond van verzoekers familie aan, alsook de vervolgingsfeiten, meegemaakt door verzoeksters broer, V. Gesteld wordt dat, ook al is elk verzoek om internationale bescherming individueel, toch moet worden vastgesteld dat verzoekers aanvraag om internationale bescherming nauw verbonden is met die van zijn vader, en dat op zijn minst het politieke profiel van verzoekers vader verzoeker (en zijn gehele familie) in een kwetsbare positie plaatst en de vrees voor vervolging van de betrokkenen vergroot. Verzoekers verwijzen naar de algemene bronnen van informatie die zich in het administratief dossier bevinden, waaruit blijkt dat familieleden van personen die banden met separatisten hebben, alsook “*terugkeerders*” die een familielid zijn van personen die in eender welke mate maatschappelijk, politiek of burgerlijk activisme tonen het doelwit van de autoriteiten zijn. Het is volgens verzoekers dan ook duidelijk dat verzoeker specifieke kenmerken doet gelden (zoon van minister van Financiën onder de regering van Mashkadov, broer van personen die voor de regering Mashkadov ook hebben gewerkt) en dergelijke banden met zijn vader en broers aantoon. Wat betreft de vervolgingsfeiten meegemaakt door V., de broer van verzoekster, stellen verzoekers dat deze feiten van politieke orde zijn en dat hij van criminele feiten wordt verdacht. Op basis van het profiel van V. is het volgens verzoekers niet onredelijk te denken dat verzoekers problemen zullen krijgen door de zaak van verzoeksters broer als ze terugkeren. Er is op zijn minst reden tot voorzichtigheid in deze zaak.

Verzoekers kunnen niet volstaan met een verwijzing naar het risicoprofiel van verzoekers vader en verzoeksters broer om aan te tonen dat zij in hun land van herkomst werkelijk worden bedreigd en vervolgd of dat er wat hun betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, bestaat.

Er weze nogmaals herhaald dat elk verzoek individueel onderzocht dient te worden waarbij de aanvrager op een voldoende concrete manier dient aan te tonen dat hij een gegronde vrees voor vervolging of een persoonlijk risico op ernstige schade loopt. Verzoekers blijven hier echter in gebreke, gelet de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas.

Verzoekers gaan ook allerm minst *in concreto* in op de uitvoerige motivering in de bestreden beslissingen met betrekking tot hun vermeende verhoogde kwetsbaarheid als terugkeerders, die luidt als volgt:

“Wat betreft uw vrees voor ernstige problemen bij terugkeer naar Tsjetsjenië, omwille van het feit dat u asiel hebt aangevraagd of om andere redenen in het buitenland hebt verbleven, blijkt uit de informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal, waarvan bijlage in het administratief dossier, dat de geraadpleegde bronnen het er over eens zijn dat het loutere feit dat een persoon in Europa leefde of er een asielprocedure heeft doorlopen, in principe geen risico inhoudt om ernstige schendingen te ondergaan zoals wordt begrepen in de asielmaterie, voor personen die naar Tsjetsjenië terugkeren. Mogelijke risico's bij terugkeer komen voort uit specifieke kenmerken die een persoon kan doen gelden.

Verder blijkt uit de informatie dat de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM), die instaat voor het bijstaan en opvolgen van vrijwillige terugkeerders, niet beschikt over aanwijzingen dat Tsjetsjenen die terugkeren enige problemen of conflicten kennen met de lokale autoriteiten. Overigens wordt geen van de Tsjetsjenen die terugkeren met hun terugkeerprogramma vervolgd in verband met de rebellenbeweging. Tot slot, blijkt ten algemene titel dat er geen sprake is van een negatieve attitude van de Russische en Tsjetsjeense autoriteiten ten opzichte van migranten die terugkeren uit Europa.

Waar er in de informatie sprake is van individuele gevallen waarbij Tsjetsjenen ernstige problemen ondervinden na hun terugkeer naar Tsjetsjenië, dient te worden vastgesteld dat dit om een beperkt aantal gevallen gaat waarbij de aanleiding niet duidelijk is. Hierdoor leidt het overzicht van de individuele gevallen niet tot een andere appreciatie dan deze die blijkt uit de geraadpleegde bronnen, waaronder IOM.

Op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, kan bijgevolg niet a priori worden aangenomen dat iedere Tsjetsjeen die van het buitenland terugkeert naar Tsjetsjenië enkel en alleen door deze terugkeer of enkel en alleen door het feit dat hij of zij een uitgeprocedeerde asielzoeker is een risico loopt om het slachtoffer te worden van een groepsvervolging in Vluchtelingenrechtelijke zin, namelijk een vervolging die het gevolg is van een bewust en systematisch beleid, waarmee iedere persoon die lid is van een welbepaalde groep op willekeurige wijze kan worden getroffen, enkel en alleen doordat hij of zij deel uitmaakt van deze groep. Evenmin kan worden besloten dat elke Tsjetsjeen die vanuit het buitenland naar Tsjetsjenië terugkeert enkel en alleen door deze terugkeer of enkel en alleen door het feit dat hij of zij een uitgeprocedeerde asielzoeker is systematisch een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de subsidiaire bescherming.

Voorgaande brengt met zich met dat de door u voorgehouden vrees voor vervolging of risico op het lijden van ernstige schade moet worden beoordeeld in het licht van uw persoonlijke situatie en op grond van de individuele merites eigen aan uw zaak. Wat deze beoordeling betreft, dient in casu te worden vastgesteld dat er in uw hoofde geen bijzondere risicofactoren kunnen worden aangemerkt.

Welnu, zoals hierboven werd uiteengezet, blijkt uit deze beoordeling dat u onvoldoende concrete, overtuigende elementen naar voren hebt gebracht die de toekenning van een internationale beschermingsstatus wettigen.”

Verzoekers voeren ter weerlegging van deze motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan. Zij vergenoegen zich er immers toe deze motieven boudweg en op algemene en ongefundeerde wijze te ontkennen en te betwisten. Bijgevolg blijven deze onverminderd gehandhaafd.

2.4.5.14. In de aanvullende nota d.d. 22 november 2021 voeren verzoekers tot slot als nieuw element aan dat hun oudste dochter Y., zoals zou blijken uit WhatsApp-berichten, van plan was een vriendin uit Tsjetsjenië te helpen vluchten, dat hun dochter na een ruzie over deze berichten op 13 september 2021 van huis wegliep en werd opgevangen door jeugdzorg, dat zij aan psychologische en psychiatrische problemen lijdt, dat zij onder invloed is van een cultus over zelfmoord en depressie, genaamd "DeadInside", en dat het gegeven als zou hun dochter kinderen uit Tsjetsjenië helpen ontsnappen reeds de geruchten doet in Tsjetsjenië waardoor verzoeksters moeder door de politie op 15 oktober 2021 werd ondervraagd en bedreigd, niet alleen in verband met de daden van haar kleindochter Y. maar ook in verband met haar zoon V. Verzoekers vrezen dat de houding van hun dochter Y. aan hen zal worden verweten en dat zij daardoor problemen zullen krijgen met de autoriteiten bij terugkeer.

Dat verzoekers' dochter van huis wegliep en bij wege van voorlopige bewaringsmaatregel in een jeugdinstelling is geplaatst, wordt gestaafd door de ordonnanties van de rechtbank van eerste aanleg te Namen van 22 september 2021 en van 20 oktober 2021, zoals door verzoekers ter terechtzitting neergelegd. Uit de beschikking van 20 oktober 2021, waarbij de verlenging van het tijdelijk verblijf wordt bevolen, blijkt evenwel dat er in het jeugdcentrum waar Y. verblijft geen enkel teken van een mentale ziekte is vastgesteld. De intenties een vriendin te helpen vluchten uit Tsjetsjenië worden, los van een loutere verwijzing naar WhatsApp-berichten waarvan geen afschrift is neergelegd, met geen enkel begin van bewijs gestaafd en de problemen waarmee de dochter van verzoekers jammer genoeg worstelt en die al dan niet aan de cultus "DeadInside" kunnen worden toegeschreven, hebben op zich hiermee geen uitstaans. Uit de kopie van de neergelegde oproeping van verzoeksters moeder om als getuige te verschijnen op 15 oktober 2021 (stuk 9 bij de aanvullende nota d.d. 22 november 2021) kan dan weer allerminst worden opgemaakt waarvoor verzoeksters moeder werd opgeroepen waardoor dit document geen enkel bewijs levert van de stelling van verzoekers als zou verzoeksters moeder zijn ondervraagd en bedreigd over de recente problemen van haar kleindochter Y., benevens de problemen van haar zoon V. De problemen van verzoeksters dochter Y. zijn bijgevolg niet van aard dat verzoekers bij een terugkeer naar hun land van herkomst een verhoogd risico op vervolging zouden lopen.

2.4.6. Gelet op wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat verzoekers geen aanspraak kunnen maken op de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch op de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 48/4, § 2, a) en b), van voormelde wet, aangezien de voorgehouden problemen van verzoekers geen verband houden met de criteria van het Vluchtelingenverdrag en bovendien aan deze beweerde problemen geen enkel geloof kan worden gehecht.

Verder wijst de Raad erop dat de subsidiaire beschermingsstatus niettemin kan worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekers een reëel risico op ernstige schade lopen met toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

De Raad stelt vast dat verzoekers de pertinente overwegingen van de bestreden beslissingen in dat opzicht ongemoeid laten en zich desbetreffend beperken tot een loutere verwijzing naar de algemene situatie in Tsjetsjenië betreffende problemen van onveiligheid en mensenrechtenschendingen - hetgeen door verwerende partij in de bestreden beslissingen niet wordt ontkend - waarmee zij echter niet aantonen dat er in Tsjetsjenië een situatie heerst van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet en dat er dientengevolge een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon kan worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoekers geen andersluidende onafhankelijke en objectieve concrete informatie bijbrengen waaruit blijkt dat de informatie waarop de verwerende partij zich heeft gebaseerd, met name de "COI Focus" betreffende "Tsjetsjenië. Veiligheidssituatie" d.d. 29 juni 2020 en betreffende "Tsjetsjenië Veiligheid bij terugkeer" d.d. 1 juni 2018 (administratief dossier, stuk 6, map landeninformatie), niet correct zou zijn.

2.4.7. In hoofde van verzoekers kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.4.8. Waar verzoekers tot slot aanvoeren dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissingen en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekers neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie en dat verzoekers tijdens het persoonlijk onderhoud op

het commissariaat-generaal van 3 februari 2021 de kans kregen om de redenen van hun verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Tsjetsjeens en bijgestaan door hun advocaat. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekers op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissingen genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.4.9. Verzoekers vragen *in fine* van het verzoekschrift en ter terechtzitting op grond van de problemen van hun oudste dochter Y. de bestreden beslissingen te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekers hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op één december tweeduizend eenentwintig door:

mevr. V. SERBRUYNS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

V. SERBRUYNS